

รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์

การออกแบบระบบควบคุมเบื้องต้นสำหรับการผลิตไบโอดีเซลแบบต่อเนื่อง

Preliminary Design of Plantwide Control for Continuous Biodiesel Process

โดย

ผู้วิจัย: ดร. ภูษณารุ ประเสริฐสินธี

ผศ. อนุวัตร ประเสริฐสินธี

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ประจำปีงบประมาณ 2548

บทคัดย่อ

จากความสนใจในการผลิตใบໂອດີເໜລື່ງເປັນພັດງານທາງເລືອກທີ່ມາກີ່ນ ໄດ້ນໍາມາສູ່ກາງກາງກາງກາງພັດໃນເຫັນ
ອຸດສາຫກຮ່ວມ ການວິຈັຍນີ້ຈຶ່ງໄດ້ມີການສຶກຫາຫາສກວະທີ່ເໝາະສົມແລະອອກແບນຮະບນຄວນຄຸມຮະບນກາງພັດເພື່ອໄໝ
ກາງພັດໃນໂອດີເໜລື່ງເນີນໄປຢ່າງມີປະສິທິກາພ ມ່ນວ່າປົງປັນຕິການຫລັກທີ່ພິຈາລາສຳຫັບຮະບນກາງພັດໃນໂອ-
ດີເໜລື່ງໂດຍປົງກິຈີຍາທຽນເອສເຕອຣີຟີເຂັ້ນ ໄດ້ແກ່ ດັ່ງທຳປົງປັນ ແລະດັ່ງແຍກລື່ອງຮອດອອກຈາກພັດກັນທີ່ໃນໂອດີເໜລ
ການວິຈັຍນີ້ໄດ້ໃຊ້ແບນຈຳລອງຮະບນກາງສຳຫັບການທຳປົງກິຈີຍາໄນດັ່ງປົງປັນແບນກວນຜສມຕ່ອນື່ອນໍາເພື່ອຫາ
ສກວະທີ່ເໝາະສົມແລະອອກແບນຮະບນຄວນຄຸມອຸນໜູນມີຂອງຮະບນກາງໂດຍເປົ້າຍບໍ່ເຫັນຄ່າ Controller
parameters ທີ່ໄດ້ຈາກ Tyreus-Luyben setting ແລະ Ziegler-Nichols setting ຈາກການສຶກຫາພົບວ່າ ສຳຫັບກຳລັງ
ກາງພັດ 6 ລິຕົրຕ່ອນາທີ່ ສກວະທີ່ເໝາະສົມໃນການດຳເນີນການອູ່ທີ່ອັດຮາສ່ວນຮ່ວງນ້ຳມັນຕ່ອມທານອລທີ່ 1:8
ຮະຍະເວລາໃນການທຳປົງກິຈີຍາ 50 ນາທີ່ ແລະອຸນໜູນມີໃນການທຳປົງກິຈີຍາ 70 ອົງສາເໜລເໜຍສ ໂດຍກາຣຕິດຕັ້ງ PI
controller ທີ່ໄດ້ຈາກການປັບປຸງໂດຍໃໝ່ Zeigler-Nichols setting ໃນກາງຄວນຄຸມອຸນໜູນກິຈີຍາໄນດັ່ງປົງປັນ ສ່ວນໃນ
ກາງຄວນຄຸມກາງແຍກຂັ້ນຂອງລື່ອງຮອດອອກຈາກພັດກັນທີ່ໃນໂອດີເໜລພົບວ່າ ບັງຈັກທີ່ມີຜລຕ່ອກກົດໆອັດຮາສ່ວນ
ຮ່ວງນ້ຳມັນຕ່ອມທານອລທີ່ ເຊັ່ນຝ່າຍກົດໆອັດຮາສ່ວນຮ່ວງນ້ຳມັນຕ່ອມທານອລທີ່ ເຊັ່ນຝ່າຍກົດໆອັດຮາສ່ວນຮ່ວງນ້ຳມັນຕ່ອມທານອລທີ່

Abstract

Biodiesel production which is interesting renewable energy causes the industrial scale production. To produce biodiesel efficiently in the large process, the optimal operating condition and the control system are required. This work focuses on the main unit operations for biodiesel production from transesterification process. Those are a continuous stirred tank reactor (CSTR) and glycerol setting tank used to separate biodiesel from glycerol phase. The process simulation is used in this study in order to determine the optimal operating condition and to design the temperature controller for the reactor. Controller parameters were set and compared by using Tyreus-Luyben setting and Ziegler-Nichols setting. The result shows that the optimal operating condition for 6 litters per minute production rate is at the ratio of oil to methanol 1:8, retention time in CSTR at 50 minutes and the reaction temperature of 70°C. The PI temperature controller set by Zeigler-Nichole setting should be used in the process. For the glycerol and biodiesel separation, the factor that effects the separation and can be controlled is the ratio between the settling tank diameter and its height.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	i
Abstract	ii
กิตติกรรมประกาศ	iii
สารบัญ	iv
รายการตาราง	v
รายการภาพประกอบ	vi
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 จุดประสงค์ของหัวข้อวิจัย	1
1.2 ทบทวนเอกสาร	1
บทที่ 2 วิธีการวิจัย	5
2.1 ขอบเขตการดำเนินการ	5
2.2 การหาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตใน CSTR	5
2.3 การหาสมการแสดงการแยกชั้นระหว่างไบโอดีเซลและกลีเซอโรล	5
2.4 การออกแบบกระบวนการควบคุมใน CSTR	6
บทที่ 3 ผลและวิจารณ์ผลการวิจัย	8
3.1 ผลการหาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตใน CSTR	8
3.2 สมการแสดงการแยกชั้นระหว่างไบโอดีเซลและกลีเซอโรล	16
3.3 ผลการหาระบบควบคุมอุณหภูมิของถังปฏิกิริณ์	23
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัย	32
เอกสารอ้างอิง	33
ภาคผนวก ก	34
ภาคผนวก ข	39
ภาคผนวก ค	41
ภาคผนวก ง	45
ภาคผนวก จ	49

รายการตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1 Controller parameter settling	4
ตารางที่ 3.1 สมการที่ทำให้ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ไม่ต่างกว่าร้อยละ 98.0	15
ตารางที่ 3.2 ดัชนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 70°C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ 50 นาที	16
ตารางที่ 3.3 ค่าคงที่ของพังก์ชันโลจิสติกและค่า R-square อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมัน ปาล์มที่ 6:1 ใช้กรอบอุณหภูมิ 250 500 และ 1,000 มิลลิลิตร เป็นถังทดลอง	18
ตารางที่ 3.4 ค่าคงที่ของพังก์ชันโลจิสติกและค่า R-square อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมัน ปาล์มที่ 6:1 10:1 และ 15:1 ใช้กรอบอุณหภูมิ 500 มิลลิลิตรเป็นถังทดลอง	19
ตารางที่ 3.5 ค่า Controller parameters สำหรับกระบวนการควบคุมอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ	23
ตารางที่ 3.6 เปรียบเทียบค่า ISE เมื่อของการตอบสนองเมื่อใช้การควบคุมแบบ P PI และ PID	31
ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และดัชนการผลิตเมทิลเอสเตอร์	34
ตารางที่ ข.1 อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และปริมาตรของสารผสม 250 มิลลิลิตร โดยใช้กรอบอุณหภูมิ 250 500 และ 1,000 มิลลิลิตร ค่าความสูงของกลี- เชอรอลที่เวลาต่างๆ	39
ตารางที่ ข.2 อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 10:1 และ 15:1 ปริมาตรของสารผสม 250 มิลลิลิตร โดยใช้กรอบอุณหภูมิ 500 มิลลิลิตร ค่าความสูงของกลีเชอรอลที่เวลา ต่างๆ	40
ตารางที่ ก.1 ค่าความฉุกเฉินและความร้อนและการก่อเกิดของสารที่มีโครงสร้างต่างๆ	43
ตารางที่ จ.1 งานวิจัยของ Noureddini และ Zhu (1997) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา 50°C	49
ตารางที่ จ.2 งานวิจัยของ D.Darnoko et al. (2000) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา 60°C	49
ตารางที่ จ.3 งานวิจัยของ Leevijit (2004) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C	50

รายการภาพประกอบ

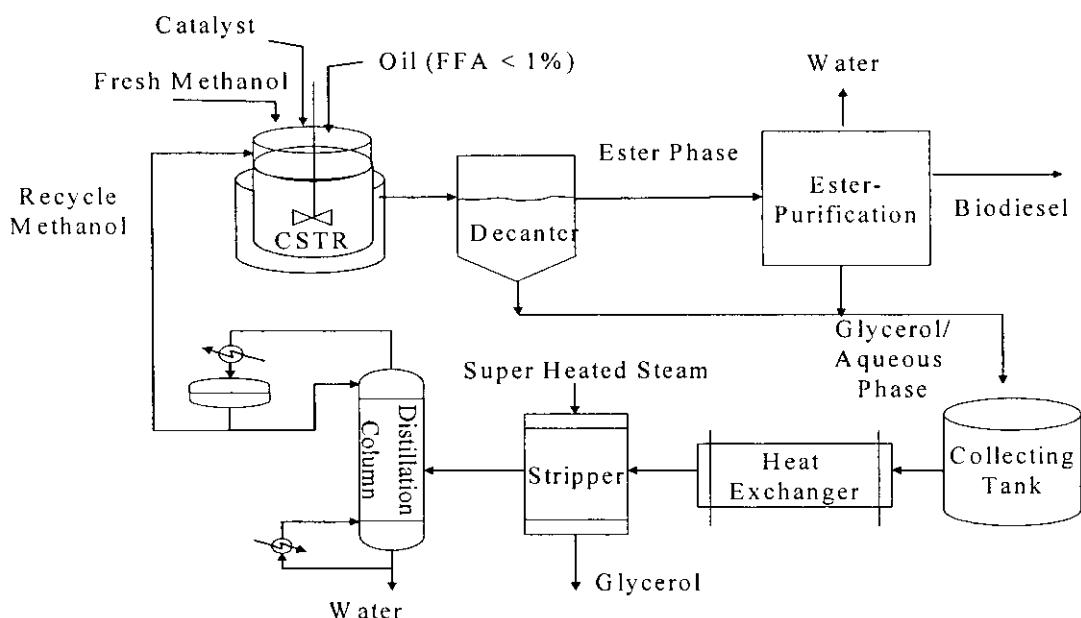
	หน้า
ภาพประกอบที่ 1.1 กระบวนการผลิตไบโอดีเซลอย่างง่ายโดยกระบวนการทรานเอสเตอริฟิเคชัน	1
ภาพประกอบที่ 1.2 สมการการเกิดปฏิกิริยาทรานเอสเตอริฟิเคชัน	2
ภาพประกอบที่ 1.3 แสดงการเปลี่ยนของค่า Controlled variable (x) และ Manipulated variable (m)	3
ภาพประกอบที่ 3.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม อุณหภูมิของปฏิกิริยา (ก) 50 °C (ข) 55 °C (ค) 60 °C (ง) 65 °C (จ) 70 °C	9
ภาพประกอบที่ 3.2 ต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์กับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม เมื่อ เวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย (ก) 10 นาที (ข) 20 นาที (ค) 30 นาที (ง) 40 นาที (จ) 50 นาที	11
ภาพประกอบที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับอุณหภูมิของปฏิกิริยาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย 20 นาที	11
ภาพประกอบที่ 3.4 ความดันของเมทานอลภายในถังปฏิกิริยที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา 50 - 90 °C	12
ภาพประกอบที่ 3.5 ต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์กับอุณหภูมิของปฏิกิริยา อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย 20 นาที	12
ภาพประกอบที่ 3.6 (ก) ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยที่ อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C และ (ข) ความเข้มข้นของสารต่างๆภายในถังปฏิกิริย กับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C และเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย 20 นาที	13
ภาพประกอบที่ 3.7 ต้นทุนของการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อน่วยกับเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยที่อัตราส่วน เชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C	14
ภาพประกอบที่ 3.8 การแยกชั้นของกลีเซอรอลในกระบวนการที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางต่างกัน	16
ภาพประกอบที่ 3.9 อัตราส่วนความสูงของชั้นกลีเซอรอลต่อส่วนสูงของชั้นกลีเซอรอลสูงสุดกับเวลาในการแยกชั้นในกระบวนการต่างๆ ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C และเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย 40 นาที	17
ภาพประกอบที่ 3.10 อัตราส่วนของความสูงของกลีเซอรอลต่อส่วนสูงของกลีเซอรอลสูงสุดกับเวลาในการแยกชั้น อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C และเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริย 40 นาที ให้กระบวนการออกตัวเป็นถังตอกจม	19
ภาพประกอบที่ 3.11 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอรอลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกระบวนการตัวเป็นถังตอกจม 250 มิลลิลิตร	20

ภาพประกอบที่ 3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกระบวนการบ่ม 500 มิลลิลิตร	20
ภาพประกอบที่ 3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกระบวนการบ่ม 1,000 มิลลิลิตร	20
ภาพประกอบที่ 3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 10:1 ในกระบวนการบ่ม 500 มิลลิลิตร	21
ภาพประกอบที่ 3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 15:1 ในกระบวนการบ่ม 500 มิลลิลิตร	21
ภาพประกอบที่ 3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 ในกระบวนการบ่ม 250 มิลลิลิตร	21
ภาพประกอบที่ 3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 ในกระบวนการบ่ม 500 มิลลิลิตร	22
ภาพประกอบที่ 3.18 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 12:1 ในกระบวนการบ่ม 250 มิลลิลิตร	22
ภาพประกอบที่ 3.19 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเซอโรลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทา- นอลต่อน้ำมันปาล์ม 12:1 ในกระบวนการบ่ม 500 มิลลิลิตร	22
ภาพประกอบที่ 3.20 เปรียบเทียบของค่าคงที่ตัวควบคุมชนิดต่างๆ เมื่อลดค่า Set point ของ อุณหภูมิลงร้อยละ 10	24
ภาพประกอบที่ 3.21 เปรียบเทียบชนิดตัวควบคุมเมื่อลดค่า Set point ของอุณหภูมิลงร้อยละ 10	25
ภาพประกอบที่ 3.22 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่อเพิ่มค่า Set point ของอุณหภูมิขึ้นร้อยละ 10	26
ภาพประกอบที่ 3.23 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของสารป้อนลดลงร้อยละ 20	27
ภาพประกอบที่ 3.24 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของสารป้อนเพิ่มขึ้นร้อยละ 20	28
ภาพประกอบที่ 3.25 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานี้ที่ต้องการและอุณหภูมิสาร ป้อนเพิ่มขึ้น	29
ภาพประกอบที่ 3.26 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานี้ที่ต้องการเพิ่มขึ้นแต่ อุณหภูมิสารป้อนลดลง	29
ภาพประกอบที่ 3.27 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานี้ที่ต้องการและอุณหภูมิสาร ป้อนลดลง	30
ภาพประกอบที่ 3.28 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานี้ที่ต้องการลดลงแต่อุณหภูมิ สารป้อนเพิ่มขึ้น	30

บทที่ 1

บทนำ

ในอดีตเซลล์เป็นพัฒนาทางเลือกนิดเดียวที่ใช้ทดแทนน้ำมันเชื้อเพลิงดีเซลและช่วยรักษาสิ่งแวดล้อมได้ดี ในปัจจุบันมีการผลิตใบโอดีเซลกันอย่างแพร่หลายและมีการศึกษาถึงสภาวะที่เหมาะสมของกระบวนการผลิตทั้งแบบปกติและแบบต่อเนื่อง แต่อย่างไรก็ตามการศึกษาระบบควบคุมของกระบวนการผลิตเพื่อให้การผลิตดำเนินอยู่ในสภาวะที่เหมาะสมยังมีอยู่น้อยมาก โดยทั่วไปกระบวนการผลิตต้องการระบบควบคุมที่เหมาะสมนี้องจากเหตุผลหลักคือ เพื่อควบคุมผลผลิตให้มีคุณภาพและปริมาณตามที่ต้องการ และเพื่อให้กระบวนการผลิตดำเนินไปตามสภาวะที่ได้ออกแบบไว้เพื่อผลทางด้านเศรษฐศาสตร์และความปลอดภัย ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาระบบควบคุมตลอดจนการออกแบบระบบควบคุมการผลิตใบโอดีเซลของแต่ละหน่วยปฏิบัติการ โดยเริ่มจากการใช้แบบจำลองผลทางคอมพิวเตอร์เพื่อระบบควบคุมที่เหมาะสม ซึ่งผลการศึกษาที่ได้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการออกแบบและติดตั้งระบบควบคุมจริงในกระบวนการผลิตต่อไป กระบวนการผลิตใบโอดีเซลอย่างง่ายโดยกระบวนการทราานเอสเตอเรฟิเคชัน (Transesterification) แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 1.1

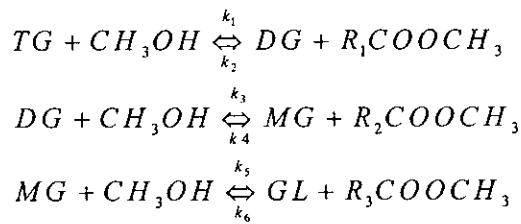
ภาพประกอบที่ 1.1 กระบวนการผลิตใบโอดีเซลอย่างง่ายโดยกระบวนการทราานเอสเตอเรฟิเคชัน

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์หาสภาวะที่เหมาะสมและออกแบบระบบควบคุมสำหรับการผลิตใบโอดีเซลแบบต่อเนื่องโดยกระบวนการทราานเอสเตอเรฟิเคชัน ซึ่งประกอบด้วยส่วนของถังปฏิกิริยานและ การแยกสารใบโอดีเซลออกจากกลีเซอรอล

1.2 ทบทวนเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

Noureddini และ Zhu (1997) ได้ศึกษาถึงการเกิดปฏิกิริยาทราานเอสเตอเรฟิเคชันระหว่างน้ำมันจากถั่วเหลืองและเมมทานออล ตามสมการดังรูปที่ 1.2

ภาพประกอบที่ 1. 2 สมการการเกิดปฏิกิริยาtransesterification

โดยที่ TG แทนไตรกลีเซอไรด์ DG แทนไดกีลีเซอไรด์ MG แทนมิโนกลีเซอไรด์ และ GL แทนกลีเซอรอล ถ้าให้ A แทนเมทานอลและ E แทนเมทิลเอสเทอร์ จะได้สมการแสดงอัตราการเกิดหรือการใช้ไปในปฏิกิริยาขององค์ประกอบต่างๆ (r_i) ดังนี้

$$r_{TG} = -k_1 [TG][A] + k_2 [DG][E] \quad 1.1$$

$$r_{DG} = k_1 [TG][A] - k_2 [DG][E] - k_3 [DG][A] + k_4 [MG][E] \quad 1.2$$

$$r_{MG} = k_3 [DG][A] - k_4 [MG][E] - k_5 [MG][A] + k_6 [GL][E] \quad 1.3$$

$$\begin{aligned} r_E &= k_1 [TG][A] - k_2 [DG][E] + k_3 [DG][A] - k_4 [MG][E] + k_5 [MG][A] \\ &\quad - k_6 [GL][E] \\ &= -r_A \end{aligned} \quad 1.4$$

ค่าของ k ต่างๆ เป็นไปตามสมการของอาร์เรนียส (Arrhenius equation) นั่นคือ $k(T) = Ae^{-Ea/RT}$ แต่อย่างไรก็ตาม Noureddini และ Zhu (1997) ได้เสนอค่า k ที่ได้มีการตัดแปลงโดยการคำนวณตั้งอยู่บนพื้นฐานของ Transition state theory ซึ่งรูปแบบที่นำเสนอคือ $k(T) = AT^n e^{-E/RT}$ และจากการทดลองได้ใช้อัตราส่วนระหว่างเมทานอลต่อน้ำมันคือ 6:1 ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยาเป็น 0.2 % โดยน้ำหนักของกับน้ำมัน และใช้อุณหภูมิในการเกิดปฏิกิริยาในช่วง 30 - 70°C

Ma และคณะ (1999) ได้รวบรวมข้อมูลการศึกษาการผลิตใบโอดีเซลแบบง่ายโดยใช้หั่นน้ำมันที่ได้จากพืช และสัตว์เป็นวัตถุดิบ ซึ่งการผลิตแบ่งได้เป็น 4 ประเภทคือ Direct used and blending, Microemulsions, Thermal cracking และ Transesterification ผลการศึกษาพบว่า วิธีที่ใช้ในการผลิตอย่างแพร่หลายคือ การทำ Tranesterification ระหว่างน้ำมันและแอลกอฮอล์ โดยต้องอาศัยตัวเร่งปฏิกิริยาประเภทด่าง เช่น NaOH

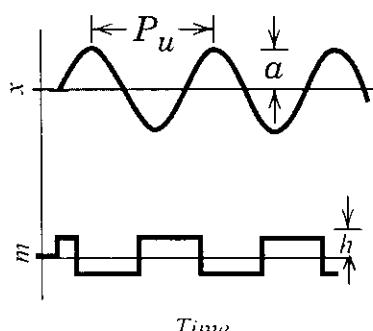
Zhang และคณะ (2002) ได้ศึกษาระบวนการผลิตใบโอดีเซลแบบต่อเนื่องโดยอาศัยแบบจำลองเพื่อหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับกระบวนการผลิต วัตถุดิบที่ใช้ในการศึกษาเป็นน้ำมันพืชใหม่และน้ำมันพืชที่ใช้ในการประกอบอาหารแล้ว โดยมีตัวเร่งปฏิกิริยาที่เป็นกรดหรือด่างแอลคาไล ผลการศึกษาพบว่า การใช้น้ำมันพืชใหม่ร่วมกับด่างจะให้ผลผลิตของเมทิลเอสเทอร์ที่ดีกว่าแต่จะมีต้นทุนในการผลิตที่สูงกว่าการใช้สารตั้งต้นและตัวเร่งปฏิกิริยานิดอื่นๆ ส่วนการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาที่เป็นกรดนั้นหมายกับการผลิตที่ใช้น้ำมันใช้แล้วเป็นสารตั้งต้น เพราะสามารถลดขั้นตอนหรือความซับซ้อนลงได้มากกว่าการใช้ด่าง

Fleisher (2003) ได้จดสิทธิบัตรการผลิตใบโอดีเซลแบบต่อเนื่องไว้ในสหรัฐอเมริกา โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับผลของการผสมสารตั้งต้น การเกิดปฏิกิริยาในถังปฏิกิริณแบบต่อเนื่องชนิด Plug-flow reactor มีตัวเร่งปฏิกิริยา

เป็นต่างแอลคาไล เช่น NaOH KOH และ LiOH อุณหภูมิในการเกิดปฏิกิริยาอยู่ในช่วง 80 - 180°C ความดันอยู่ในช่วง 1 - 30 atm และเวลาที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยาประมาณ 2 นาทีสำหรับการเปลี่ยนเป็นโซเดียมอลูมิเนียม oxide 99 และใช้เวลาอีกกว่า 0.75 นาทีสำหรับการเปลี่ยนแปลงร้อยละ 70 สารตั้งต้นที่ใช้ได้แก่ เมทานอลและน้ำมันพืชซึ่งที่ได้นำเสนอไว้ได้แก่ น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันถั่วเหลือง น้ำมันจากเมล็ดฝ้าย หรืออาจเป็นน้ำมันแต่ละชนิดผสมกันก็ได้ นอกจากนี้ได้มีการใช้น้ำมันมะพร้าวด้วย

ในส่วนของระบบควบคุม Luyben (1998) ได้กำหนดแนวทางการศึกษาและออกแบบระบบควบคุมทั้งแบบหน่วยอย่างแยกแบบระบบรวม (Plantwide) การออกแบบระบบควบคุมของทั้งกระบวนการผลิตจะต้องประกอบด้วยการกำหนดคุณภาพคงที่ในการควบคุมและหาตัวแปรที่จะใช้ในการควบคุม การคำนึงถึงความร้อนของปฏิกิริยาที่จะเกิดขึ้น การกำหนดอัตราการเกิดผลผลิตและการควบคุมคุณภาพของผลผลิต การป้องกันการเปลี่ยนแปลงของกระแสป้อนกลับที่มากเกินไปและการตรวจสอบการทำดูลุมลา犀ของทั้งระบบ จากองค์ประกอบต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นพอสรุปได้ว่า การออกแบบระบบควบคุมแบบหน่วยดำเนินการอย่างฯ รวมกันจะมีความแตกต่างไปนั่งจากการออกแบบระบบควบคุมที่พิจารณาทั้งกระบวนการนี้จากปฏิสัมพันธ์ระหว่างหน่วยดำเนินการต่างๆ

ในการออกแบบพารามิเตอร์สำหรับการควบคุมแบบ Proportional-Integral-Derivative (PID) control จำเป็นต้องทราบคุณลักษณะเฉพาะของกระบวนการซึ่งได้แก่ อัตราส่วนขยายสูงสุด (Ultimate gain, K_u) และความถี่สูงสุดในการตอบสนอง (Ultimate frequency, ω_u) ที่ทำให้ระบบยังมีเสถียรภาพเมื่อถูก擾กจากสิ่งแวดล้อมภายนอก โดยค่า K_u และ ω_u หาได้โดยวิธี Autotune variation (ATV) ที่นำเสนอโดย Åström and Hägglund (1984) ขั้นตอนการทำ ATV นั้นสามารถทำได้โดยการศึกษาผลของ Manipulated variable (m) ที่มีต่อ Controlled variable (x) ของระบบแบบวงปิด (Closed loop system) โดยให้ m เปลี่ยนแปลงค่าแบบขั้นบันไดตัวขนาด $\pm h$ หรือประมาณ $\pm 5\%$ ของค่าที่สภาวะคงตัว เช่นจากภาพประกอบที่ 1.3 ในตอนเริ่มต้นให้ค่าของ m เพิ่มขึ้นจากที่สภาวะคงตัว รอสักครู่แล้วจึงลดค่า m ลง ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวค่าของ x เพิ่มขึ้นแล้วลดลง เมื่อค่า x ลดลงถึง Set point แล้ว ให้เพิ่มค่า m เป็นระยะ h ซึ่ง ณ จุดนี้ ค่าของ x ยังคงลดลงจนถึงจุดต่ำสุดแล้วค่อยๆ เพิ่มขึ้นเนื่องจากค่า m ที่เพิ่มขึ้น และเมื่อค่า x เพิ่มขึ้นจนถึงค่า Set point ให้ลดค่า m ลงเป็นระยะ h รอสักพักเพื่อให้ค่า x ที่เพิ่มขึ้นจนถึงจุดสูงสุดลดต่ำลงจนถึงค่า Set point แล้วจึงปรับเพิ่มค่า m ทำเช่นเดียวกันประมาณ 4 ถึง 5 ครั้ง สังเกตการเปลี่ยนแปลงของค่า x ซึ่งพบว่า ค่า x จะมีการเปลี่ยนแปลงเป็นแบบ Sinusoidal curve

ภาพประกอบที่ 1.3 แสดงการเปลี่ยนของค่า Controlled variable (x) และ Manipulated variable (m)

จากรูปที่ 1.3 วัดค่าบการเปลี่ยนแปลง (Ultimate period, P_u) และ ความสูงของคลื่น (a) เพื่อหาค่า K_u จากสมการที่ 1.5 และหาค่า ω_u จากสมการที่ 1.6 ตามลำดับ

$$K_u = \frac{4h}{a\pi} \quad 1.5$$

$$\omega_u = \frac{2\pi}{P_u} \quad 1.6$$

K_u และ ω_u ที่ได้สามารถนำมานาค่า Controller parameters ซึ่งได้แก่ Controller gain (K_c) Integral time constants (τ_I) และ Derivative (τ_D) time constants ตาม Ziegler-Nichols (ZN) หรือ Tyreus-Luyben (TL) setting ดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 Controller parameter settling

Controller	K_c		τ_I (min)		τ_D (min)	
	TL	ZN	TL	ZN	TL	ZN
P	-	$0.50 K_u$	-	-	-	-
PI	$0.31 K_u$	$0.45 K_u$	$2.20 P_u$	$P_u / 1.20$	-	-
PID	$0.45 K_u$	$0.60 K_u$	$2.20 P_u$	$P_u / 2.00$	$P_u / 6.30$	$P_u / 8.00$

ที่มา Luyben and Luyben(1997)

อย่างไรก็ตาม Luyben and Luyben (1997) ได้เสนอว่า การใช้ Tyreus-Luyben setting สามารถลดปัญหาการเกิด Overshoots ขนาดใหญ่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง Set point

การเปรียบเทียบความเหมาะสมของระบบควบคุมแต่ละแบบสามารถพิจารณาได้จากค่า $e(t)$ ซึ่งเป็นผลต่างระหว่างค่า Set point และค่าของ Controlled variable ที่เวลาใดๆ ในแบบต่างๆ (Seborg et al, 2004) ซึ่งได้แก่

1. Integral of the absolute value of the error (IAE): $IAE = \int_0^{\infty} |e(t)| dt \quad 1.7$

2. Integral of the squared error (ISE): $ISE = \int_0^{\infty} (e(t))^2 dt \quad 1.8$

3. Integral of the time-weighted absolute error (ITAEA): $ITAE = \int_0^{\infty} t |e(t)| dt \quad 1.9$

บทที่ 2

วิธีการวิจัย

2.1 ขอบเขตการดำเนินงาน

- 2.1.1 กระบวนการผลิตใบโอดีเซลในการวิจัยเป็นการผลิตแบบต่อเนื่องโดยกระบวนการทราบเอกสารอิพีเคชันระหว่างเมทานอลและน้ำมันพืช ซึ่งมีปริมาณกรดไขมันต่ำกว่าร้อยละ 1 โดยสมมติให้ข้อมูลทางจนศาสตร์ของการเกิดปฏิกิริยาท่านเอกสารอิพีเคชัน (ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยาตามสมการของอาร์โนลส์) ไม่ซึ้งกับชนิดของน้ำมันและแบบของการเกิดปฏิกิริยา (แบบง่ายและแบบต่อเนื่อง)
- 2.1.2 ข้อมูลที่จะใช้ในการวิจัยซึ่งได้แก่ ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยาตามสมการของอาร์โนลส์ จุดเดือด ความหนาแน่น ความร้อนของการเกิดสารและมวลโมเลกุลของสาร จะอิงข้อมูลงานวิจัยที่ได้เผยแพร่หรือได้จากการวัดค่าในการทำปฏิบัติการ
- 2.1.3 กระบวนการผลิตที่จะทำการศึกษาและออกแบบระบบควบคุมเป็นการผลิตใบโอดีเซลแบบต่อเนื่องขั้ตราชการผลิตใบโอดีเซล 6 ลิตรต่อนาที ประกอบด้วยถังปฏิกิริยาน้ำมันที่ใช้ในการเกิดปฏิกิริยา การแยกใบโอดีเซลออกจากผลผลิตส่วนกลีเซอรอล
- 2.1.4 ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้นในการจำลองผลเพื่อการหาสาเหตุที่เหมาะสมและหาระบบควบคุมกระบวนการ โดยจะพิจารณาจากระยะเวลาการดำเนินการ ร้อยละผลได้ ผลกระทบสนองของระบบควบคุมและ ค่าใช้จ่าย

2.2 วัสดุ

วัสดุดิบและสารเคมี

- น้ำมันปาล์ม
- โซเดียมไฮดรอกไซด์ NaOH (สำหรับ Commercial grade มีความบริสุทธิ์มากกว่าร้อยละ 99)
- เมทานอล MeOH (สำหรับ Commercial grade มีความบริสุทธิ์ร้อยละ 98.5)

2.3 อุปกรณ์

1. เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer)
2. ขวดรูปทรงผู้ขนาด 2000 มิลลิลิตร (Flask)
3. กระบอกทดลองขนาด 250 500 และ 1,000 มิลลิลิตร (Cylinder)
4. บีกเกอร์ (Beaker)
5. เครื่องชั่งสาร (Digital weigh scales)
6. เตาไฟฟ้า (Stirring hotplate)
7. เครื่องควบคุมอุณหภูมิ (Temperature controller)
8. เครื่อง Thin layer chromatography/Flame ionization detection (TLC/FID)

2.4 วิธีการทดลอง

2.4.1 การหาสภาวะที่เหมาะสมในการผลิตใน Continuous stirred tank reactor (CSTR)

1. รวบรวมข้อมูลสมบัติทางกายภาพและทางเคมีของสาร เช่น ค่าความร้อนจำเพาะ ค่าความร้อนแห้ง ค่าความหนาแน่น จุดเดือด จุดหลอมเหลว ค่าคงที่ในการเกิดปฏิกิริยา และค่าความร้อนในการเกิดปฏิกิริยา
2. เขียนโปรแกรมจำลองกระบวนการภายใน CSTR โดยใช้ Euler integration แก้ปัญหา Differential equation
3. กำหนดสภาวะในการดำเนินการต่างๆ เพื่อหาสภาวะที่เหมาะสม ซึ่งได้แก่
 - เวลาที่สารใช้ทำปฏิกิริยา (Retention time, τ_m) ที่ 10 20 30 40 และ 50 นาที
 - อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา (Reaction Temperature, T) คือ ช่วงอุณหภูมิ 50 - 70°C
 - อัตราส่วนเชิงโมลระหว่างเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม (TG) (Molar ratio) ที่ 6:1 8:1 10:1 12:1 และ 15:1

สภาวะที่เหมาะสมจะพิจารณาจากค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และตันทุนในการผลิตใบโอดีเซล

2.4.2 การหาสมการแสดงการแยกชั้นระหว่างใบโอดีเซลและกลีเซอรอล

เพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาทวนเอสเตอริฟิเคชันของเมทานอลและน้ำมันปาล์ม โดยจะทำการวัดความสูงของชั้นกลีเซอรอลที่เวลาต่างๆ และนำสารในแต่ละวัյภากคไปวิเคราะห์ทางคปประจำด้วยเครื่อง Thin Layer Chromatograph (TLC) สำหรับตัวแปรที่สนใจที่คาดว่าจะมีผลต่อเวลาในการแยกชั้นของเมทิลเอสเตอร์และกลีเซอรอลได้แก่

- อัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อน้ำดีเส้นผ่านศูนย์กลางของอุปกรณ์สำหรับตกตะกอน (H/D) ซึ่งในงานวิจัยนี้ใช้ระบบอุดตัวเป็นอุปกรณ์สำหรับตกตะกอน โดยจะนำผลลัพธ์เมทิลเอสเตอร์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ตัวอย่างละ 250 มิลลิลิตร เทลงในกระบอกตวงขนาด 250 500 และ 1,000 มิลลิลิตร (กระบอกตวงมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 3.8 4.8 และ 6.1 ตามลำดับ) ที่มีการติดระดับวัดความสูงของกลีเซอรอล จากนั้นทำการวัดความสูงของกลีเซอรอลที่เวลาต่างๆ
- อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม โดยใช้น้ำมันปาล์มโดยอินจากเนื้อปาล์มที่มีปริมาณกรดไขมันอิสระต่ำกว่าร้อยละ 1 ทำปฏิกิริยาแบบกับสารละลายเมทานอลและโซเดียมไฮดรอกไซด์ ($NaOH$) เข้มข้นร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักของน้ำมันปาล์มเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ทำปฏิกิริยาที่ 60°C และเวลาในการทำปฏิกิริยา 40 นาที อัตราส่วนที่ศึกษาได้แก่ที่ 6:1 10:1 และ 15:1 ตามลำดับ

ในการหาความสัมพันธ์ของการแยกชั้นระหว่างกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์ทำโดยนำข้อมูลเวลาในการแยกชั้น อัตราส่วนเชิงโมลของสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยา อัตราส่วนระหว่างเส้นผ่านศูนย์กลางและความสูงของอุปกรณ์ตกตะกอนมาสร้างกราฟแสดงแนวโน้ม และเลือกสมการเส้นแนวโน้มที่สอดคล้องกับข้อมูลการทดลองโดยใช้

Least square method ใน การหาค่าคงที่ของสมการ และคำนวนหาค่าสัมประสิทธิ์กำหนด หรือ R-Square เพื่อแสดงว่าสมการที่ได้มาสามารถแทนความสัมพันธ์ของข้อมูลจริงได้มากน้อยเพียงใด

ค่า R-square (http://en.wikipedia.org/wiki/Coefficient_of_determination) เป็นค่าแสดงความแม่นยำของสมการที่ได้กับค่าที่ได้จากการทดลอง ค่า R-square มีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ดังแสดงในสมการที่ 2.2 - 2.4 ถ้าค่า R-square เท่ากับ 1 หรือใกล้เคียง 1 แสดงว่า ความแม่นยำของสมการที่ประมาณได้ค่อนข้างสูงและยอมรับได้

$$R^2 = 1 - \frac{SSE}{SST} \quad 2.1$$

$$SSE = \sum (Y_i - \hat{Y}_i)^2 \quad 2.2$$

$$SST = (\sum Y_i^2) - \frac{(\sum Y_i)^2}{n} \quad 2.3$$

โดยที่ Y_i คือ ค่าของข้อมูลจริงที่ได้จากการทดลอง

\hat{Y}_i คือ ค่าของ การประมาณ

N คือ จำนวนชุดของข้อมูลจริง

2.4.3 การออกแบบกระบวนการควบคุมใน CSTR

เนื่องจากอุณหภูมิมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา การควบคุมอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริยาจะใช้อัตราการให้ลงของไอน้ำมาแลกเปลี่ยนความร้อนกับสารในถังปฏิกิริณ การออกแบบควบคุมอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ ทำได้โดยใช้วิธี ATV (Åström and Hägglund 1984) เพื่อหาค่า K_u และ ω_u ของกระบวนการ ในการศึกษานี้จะใช้ $h = 5\%$ ของค่าอัตราการให้ลงของไอน้ำที่สภาวะคงตัว

2.4.4 ออกแบบพารามิเตอร์ของระบบควบคุมแบบ PID

นำค่า K_u และ ω_u ที่ได้ไปหา Controller parameter สำหรับ Proportional (P) Proportional-Integral (PI) และ Proportional-Integral-Derivative control (PID) โดยใช้ ZN และ TL settings และเบริ่ยบเทียบผลของระบบควบคุมแต่ละแบบโดยพิจารณาจากค่า Integral of the square error (ISE)

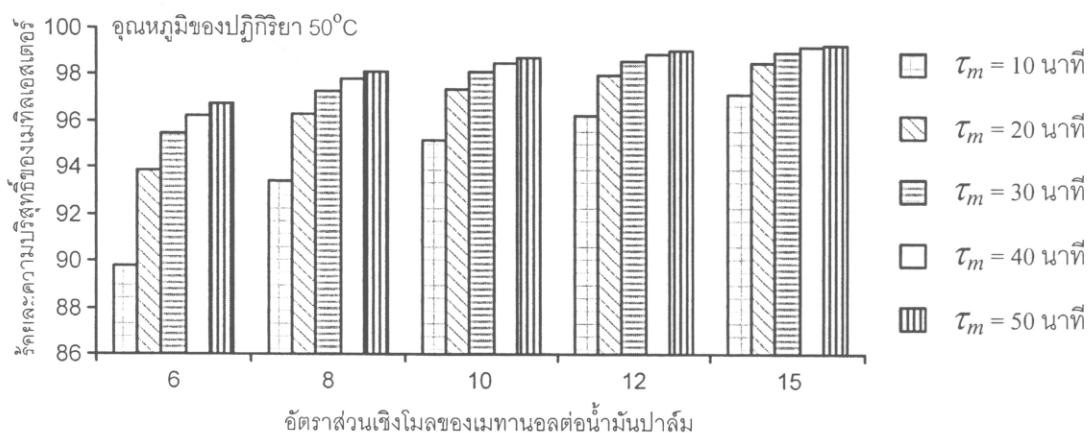
บทที่ 3

ผลและวิจารณ์ผลการวิจัย

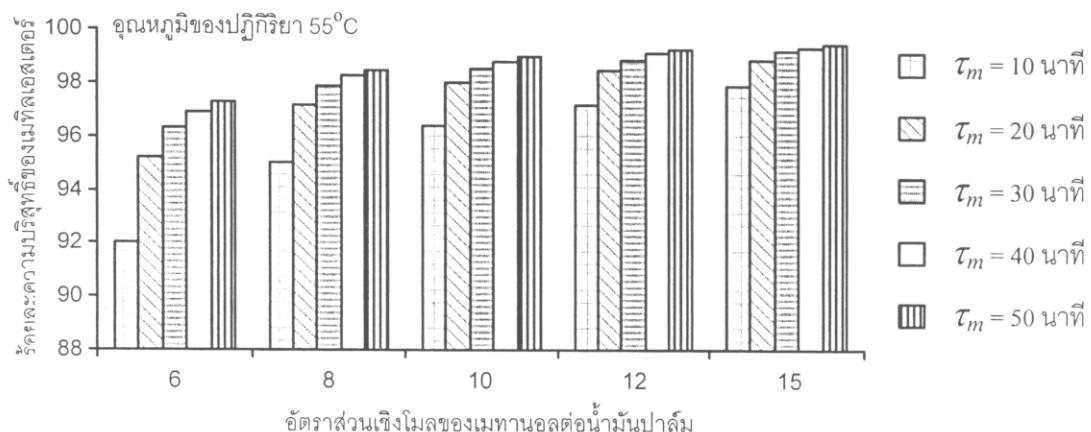
3.1 ผลการหาสภาวะที่เหมาะสมใน CSTR

3.1.1 ผลของอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม

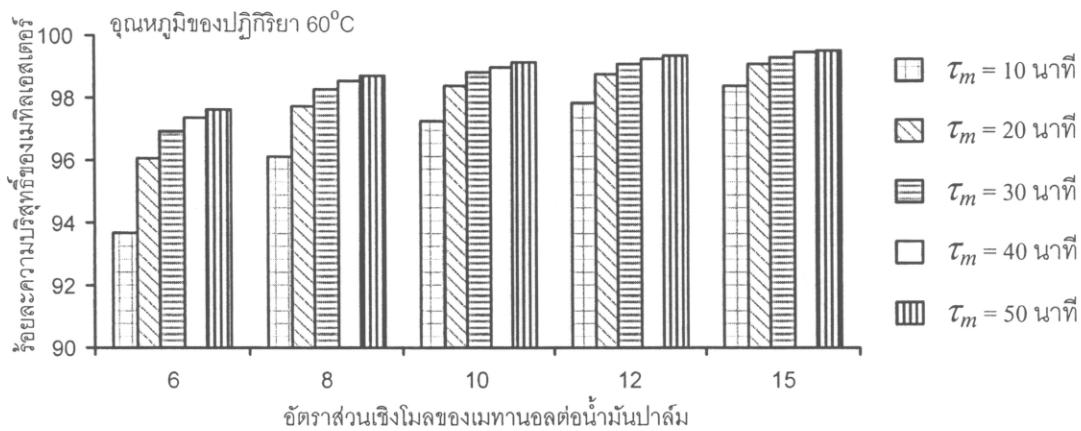
จากการศึกษาค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 8:1 10:1 12:1 และ 15:1 ตามลำดับ เวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริย 10 - 50 นาทีและอุณหภูมิของปฏิกิริยา 50 - 70°C พบว่า ที่ทุกๆ เวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริย และทุกอุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของ เมทิลเอสเตอร์เพิ่มขึ้นตามอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม เนื่องจากปริมาณเมทานอลที่ทำปฏิกิริยา มากเกินพอทำให้เกิดปฏิกิริยาไปข้างหน้ามากกว่าปฏิกิริยาขั้นกลับจึงทำให้ปริมาณเมทิลเอสเตอร์สูงขึ้น สงสัยให้ ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์เพิ่มขึ้นด้วย ดังภาพประกอบที่ 3.1 แต่การเพิ่มอัตราส่วนดังกล่าวหรือการ ใช้เมทานอลเพิ่มขึ้น สงสัยให้ต้องใช้พลังงานในการอุ่นเมทานอลและแยกเมทานอลที่เหลือจากปฏิกิริยาป้อนกลับสู่ CSTR เพิ่มสูงขึ้นด้วย ดังนั้นมีคำแนะนำต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์จะพบว่า ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอล ต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 จะทำให้ต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่ำที่สุด ดังแสดงในภาพประกอบที่ 3.2

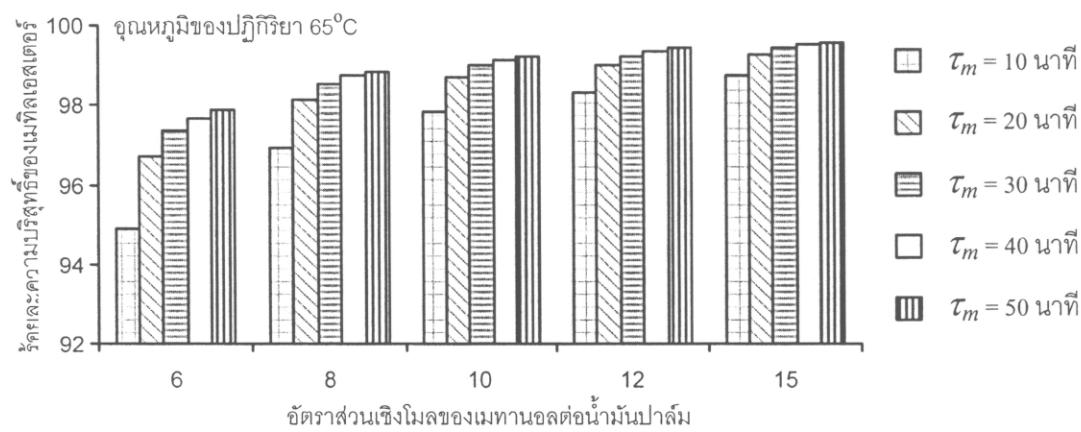
(ก)

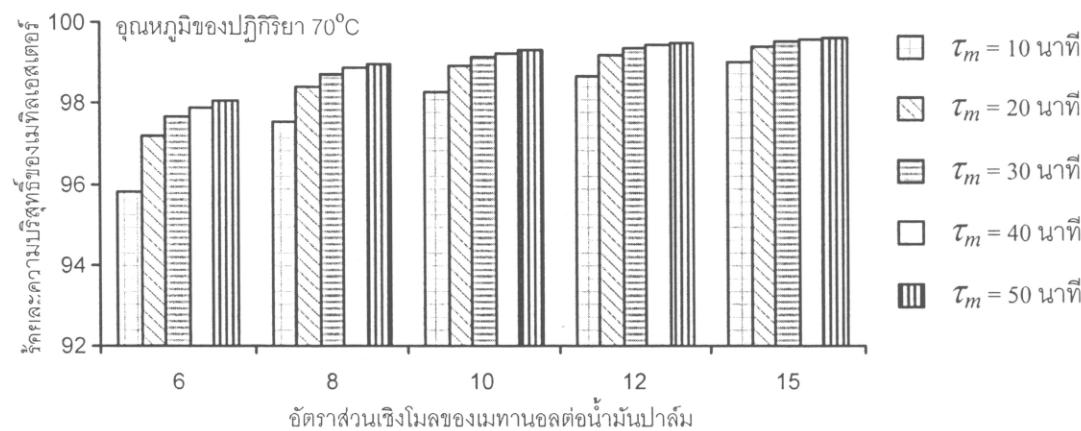
(ข)

(ค)

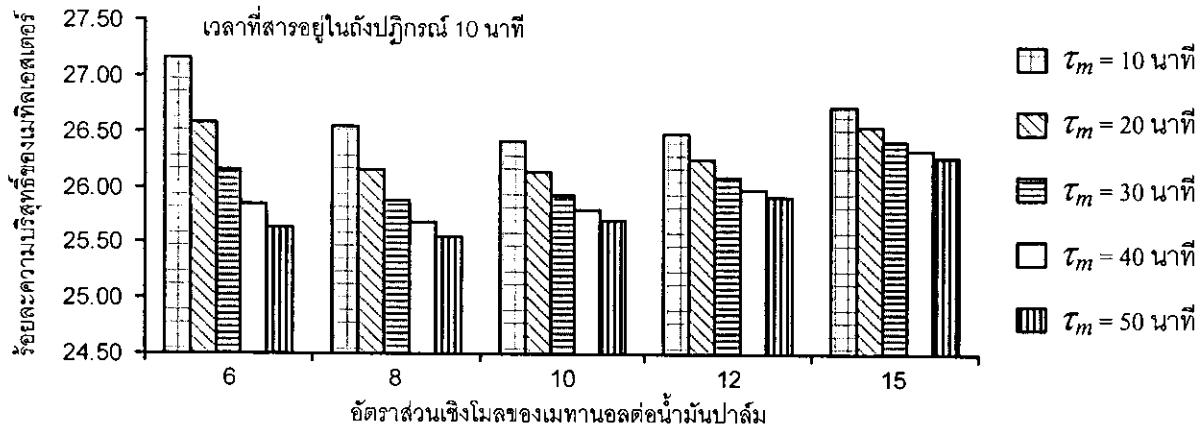

(ง)

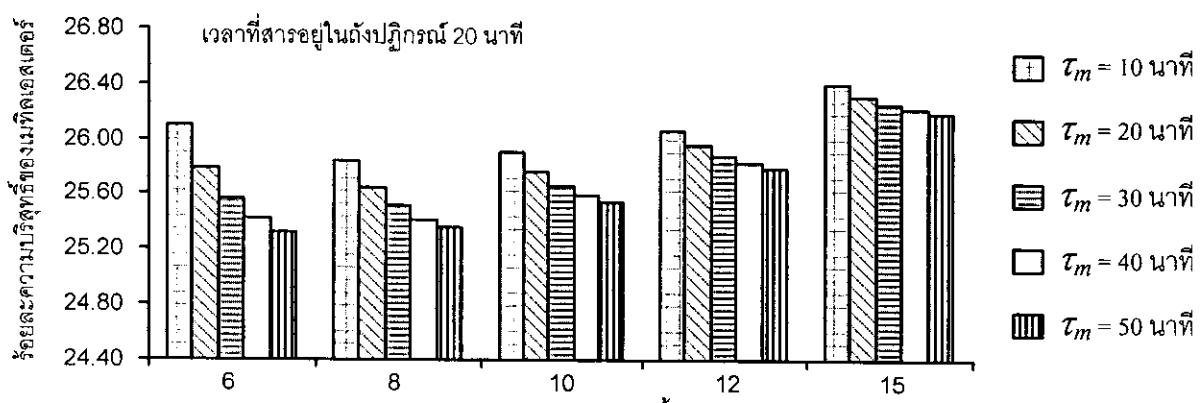

(จ)

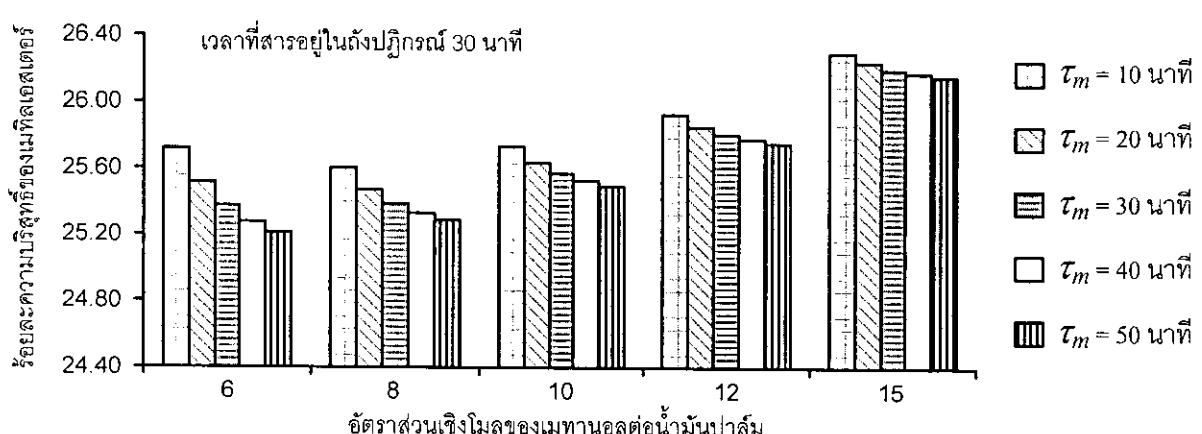
ภาพประกอบที่ 3.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเทอร์กับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม
อุณหภูมิของปฏิกิริยา (ก) 50°C (ข) 55°C (ค) 60°C (ง) 65°C (จ) 70°C

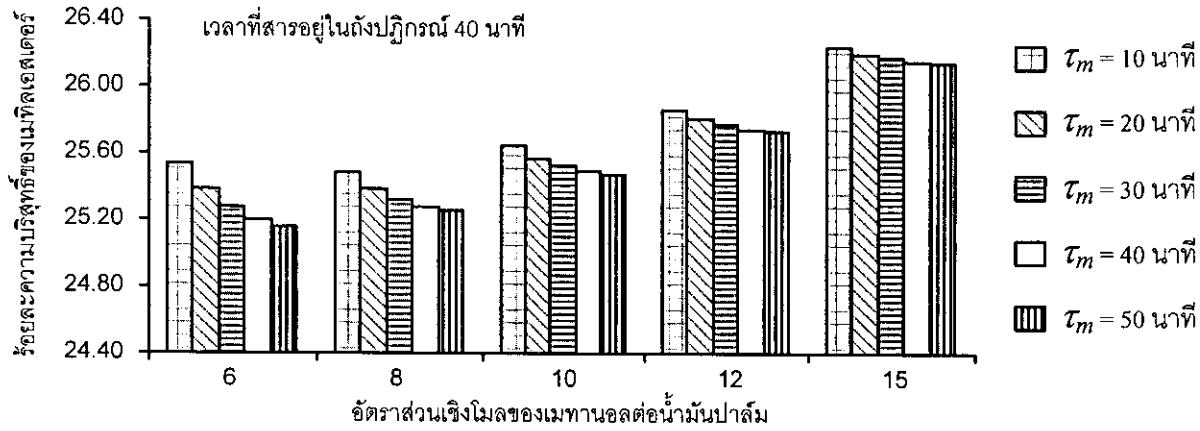
(ก)

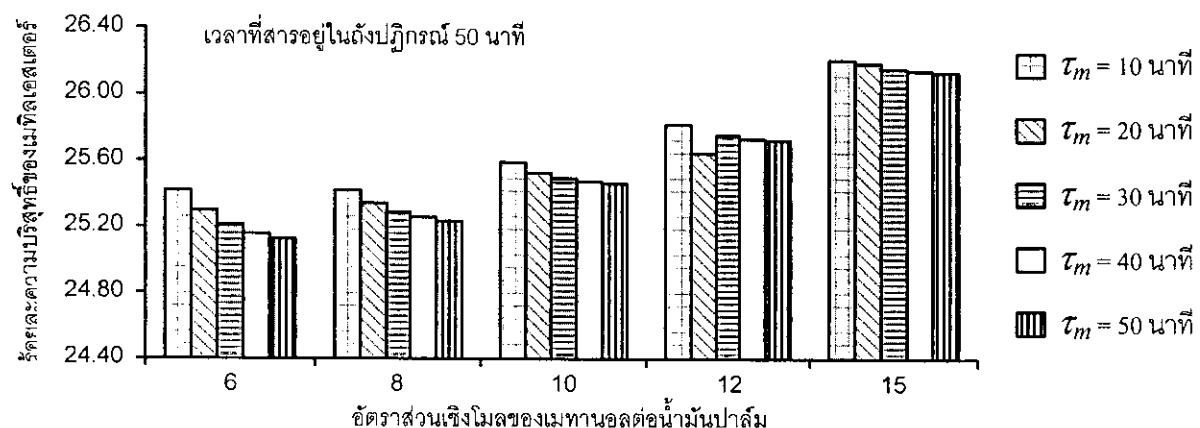
(ข)

(ค)

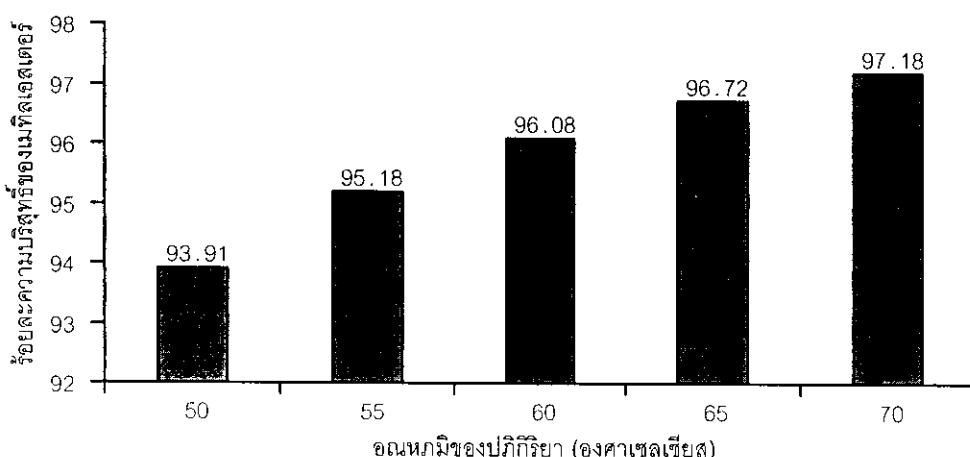
(ก)

(จ)

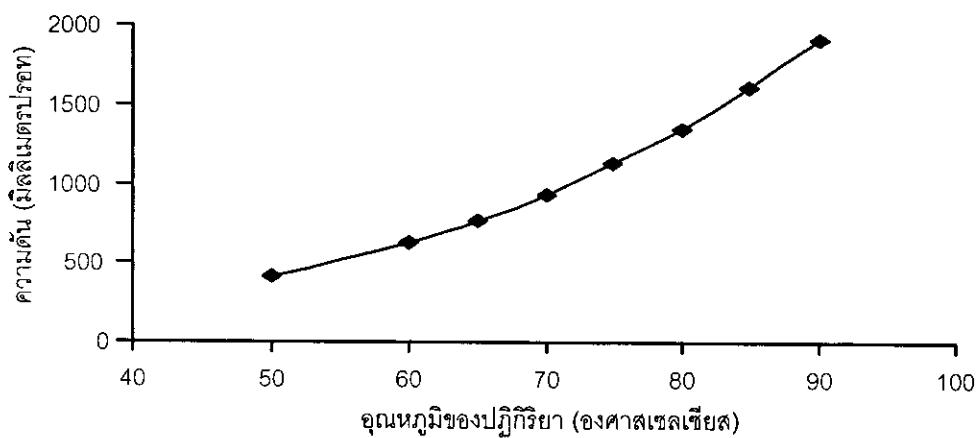
ภาพประกอบที่ 3.2 ต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์กับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม เมื่อเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกรณ์ (ก) 10 นาที (ข) 20 นาที (ค) 30 นาที (ง) 40 นาที (จ) 50 นาที

3.1.2 ผลของอุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา

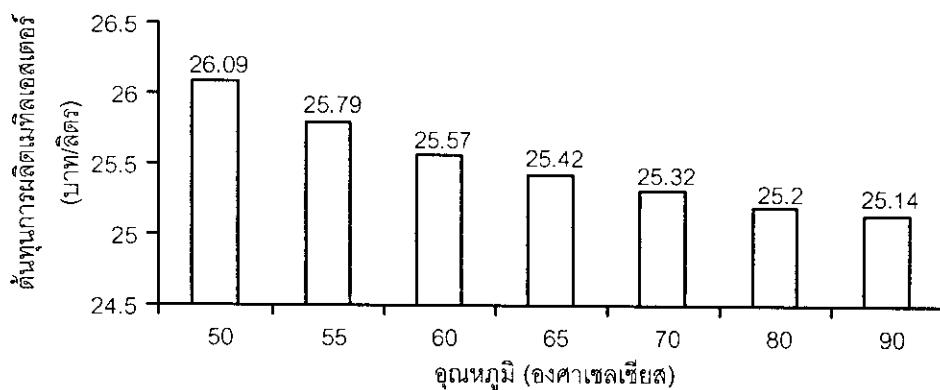

ภาพประกอบที่ 3.3 ความสัมพันธ์ระหว่างค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับอุณหภูมิของปฏิกิริยาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกรณ์ 20 นาที

ภาพประกอบที่ 3.3 แสดงให้เห็นถึงค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์เพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิของปฏิกิริยาที่สูงขึ้น เนื่องจากอุณหภูมิที่สูงขึ้นทำให้ค่าคงที่การเกิดปฏิกิริยา (k) เพิ่มขึ้นซึ่งเป็นไปตามกลไกการเกิดปฏิกิริยา แต่อย่างไรก็ตามการเพิ่มอุณหภูมิภายใน CSTR จะทำให้ความดันไอของเมทานอลเพิ่มขึ้นด้วยตามสมการของ Antoine ดังแสดงในภาพประกอบที่ 3.4 จึงถังปฏิกิรนทั่วไปสามารถแรงดันได้ไม่เกิน 1,000 มิลลิเมตรปืน (mmHg) นั้นคือ ต้องใช้อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยาไม่เกิน 70°C หรือจุดเดือดของเมทานอล

ภาพประกอบที่ 3.4 ความดันของเมทานอลภายใต้ถังปฏิกิรนที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา $50 - 90^{\circ}\text{C}$

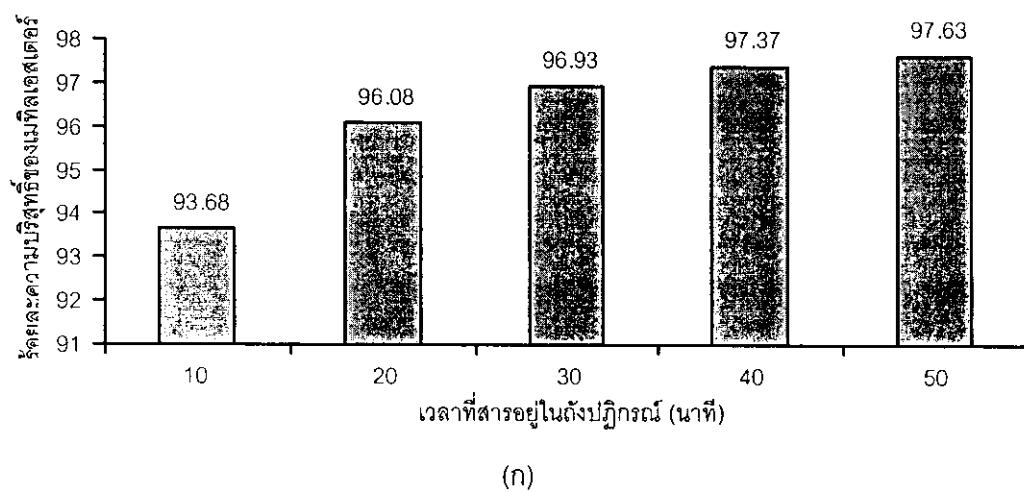

ภาพประกอบที่ 3.5 ดันทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์กับอุณหภูมิของปฏิกิริยา อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิรน 20 นาที

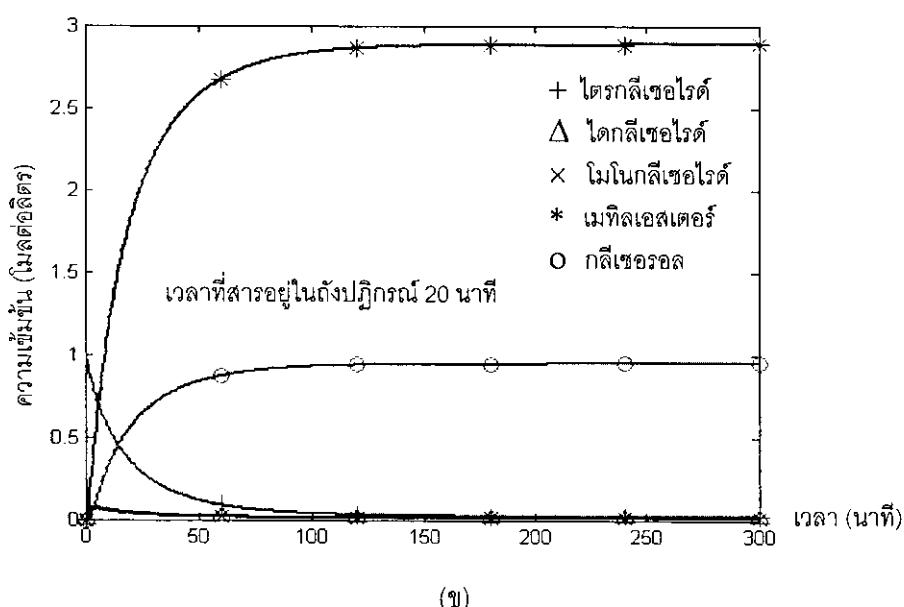
สำหรับต้นทุนการผลิตต่ออัตรเมทิลเอสเตอร์ในช่วงอุณหภูมิของปฏิกิริยา $50 - 90^{\circ}\text{C}$ โดยมีอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิรน 20 นาที แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 3.5 ถึงแม้ว่าการเพิ่มอุณหภูมิของปฏิกิริยาทำให้ต้องใช้พลังงานเพิ่มมากขึ้นในการยุ่นสารตั้งต้นและเมทานอลเพื่อให้อุณหภูมิสูงขึ้นตามอุณหภูมิของปฏิกิริยา แต่การเพิ่มอุณหภูมิของปฏิกิริยาได้ทำให้ปริมาณของเมทิลเอสเตอร์ที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นด้วย ดังนั้นเมื่อคำนวณต้นทุนของการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อหน่วยจึงพบว่า เมื่ออุณหภูมิของปฏิกิริยาสูงขึ้นจะทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยของเมทิลเอสเตอร์ลดลง แต่อุณหภูมิในช่วงดังกล่าวซึ่งสูงกว่าจุดเดือดของเมทานอลจะทำให้เกิดปัญหาเนื่องจากความดันไอของเมทานอลภายใต้ถังปฏิกิรนที่เพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิของปฏิกิริยา ดังนั้นอุณหภูมิของปฏิกิริยาที่เหมาะสมจึงอยู่ที่ 70°C

3.1.3 ผลของเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ

ภาพประกอบที่ 3.6 (ก) แสดงค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C ซึ่งจะพบว่า ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์เพิ่มขึ้นตามเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณซึ่งเป็นไปตามกลไกของการเกิดปฏิกิริยา โดยในช่วงแรกของการทำปฏิกิริยา เมทิลเอสเตอร์เกิดขึ้นเร็วมาก เนื่องจากในช่วงแรกของการทำปฏิกิริยาซึ่งไม่มีเมทิลเอสเตอร์เกิดขึ้นหรือมีน้อยมากจึงทำให้ปฏิกิริยาไปข้างหน้ามากกว่าปฏิกิริยาข้อนกลับ แต่เมื่อเวลาผ่านไปปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่เพิ่มขึ้นได้ทำให้เกิดปฏิกิริยาข้อนกลับมีค่าสูงขึ้นจนกระทั่งมีปริมาณเมทิลเอสเตอร์ในถังปฏิกิริณคงที่ (ดูสมดุล) ดังภาพประกอบที่ 3.6 (ข)

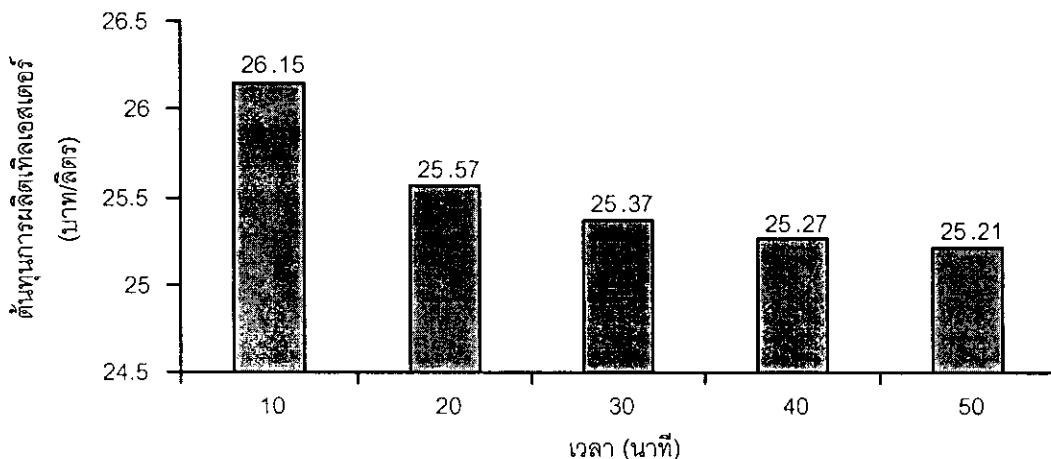

(ก)

(ข)

ภาพประกอบที่ 3.6 (ก) ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์กับเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C และ (ข) ความเข้มข้นของสารต่างๆ ภายในถังปฏิกิริณกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ 20 นาที

ภาพประกอบที่ 3.7 ต้นทุนของการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อหน่วยกับเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยาระหว่าง โมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C

ภาพประกอบที่ 3.7 แสดงค่าต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อหน่วยกับเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยาระหว่าง 10 - 50 นาที อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C ซึ่งจะพบว่า การเพิ่มเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยานี้ทำให้ปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่ผลิตได้เพิ่มขึ้นเนื่องจากสารตั้งต้นทั้งสองมีโอกาสชนกันและเกิดปฏิกิริยาได้สูง เมื่อคำนวณต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อหน่วยพบว่า เมื่อเวลาที่สารออยู่ในถังปฏิกิริยานี้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ลดลง

3.1.4 สภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเมทิลเอสเตอร์ในถังปฏิกิริยแบบต่อเนื่องที่อัตราการผลิต 6 ลิตรต่อนาที

ในการหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเมทิลเอสเตอร์ในถังปฏิกิริยแบบต่อเนื่องที่อัตราการผลิต 6 ลิตรต่อนาที ในการหาสภาวะที่เหมาะสมนั้นงานวิจัยนี้ได้กำหนดความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์เป็นร้อยละโดยน้ำหนักไม่ต่ำกว่าร้อยละ 98.0 (ตามประกาศกรมธุรกิจพลังงานเรื่อง กำหนดลักษณะและคุณภาพของไปโอดีเซลประเภทเมทิลเอสเตอร์ของกรดไขมัน พ.ศ. 2548 กำหนดความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ร้อยละโดยน้ำหนักต้องไม่ต่ำกว่าร้อยละ 96.5) ดังแสดงในตารางที่ 3.1 ซึ่งจากการพิจารณา_r้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์สำหรับอัตราการผลิต 6 ลิตรต่อนาที พบว่า ที่อัตราส่วน 6:1 เกลาในการทำปฏิกิริยา 50 นาที ให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำที่สุดแต่ค่าร้อยละผลได้มีเพียงร้อยละ 98.04 ในขณะที่อัตราส่วน 8:1 อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา 70°C เกลาในการทำปฏิกิริยา 50 นาที ให้ค่าร้อยละผลได้สูงถึงร้อยละ 98.95 และมีต้นทุนในการผลิตเพียง 25.23 บาท/หน่วย และยังพบว่า หากเพิ่มอุณหภูมิในการทำปฏิกิริยาจะสามารถลดเวลาในการทำปฏิกิริยาได้ เนื่องจากการเพิ่มอุณหภูมิเป็นการเพิ่มค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา

เมื่อนำสภาวะต่างๆ มาพิจารณาเบรี่ยบเทียบถึงต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัสดุติดคือ น้ำมันปาล์ม เมทานอลและโซเดียมไฮดรอกไซด์ (โซดาไฟ) และค่าพลังงาน ระหว่างกระบวนการที่ไม่มีการแยกกลับคืนเม-ทานอลกับกระบวนการที่มีการแยกกลับคืนเมทานอล พบว่า การแยกกลับคืนเมทานอลให้ค่าต้นทุนการผลิตที่ต่ำกว่ากรณีที่ไม่มีการแยกกลับเมทานอลดังแสดงในตารางที่ 3.2

ตารางที่ 3.1 สภาวะที่ทำให้ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ไม่ต่างกว่าร้อยละ 98.0

อัตราส่วน เชิงโมล	อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา (°C)	เวลาที่สารอยู่ใน ตังปฏิกิริย์ (นาที)	ร้อยละความบริสุทธิ์ ของเมทิลเอสเตอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
6:1	70	50	98.04	25.12
8:1	55	50	98.13	25.41
		40	98.24	25.39
		50	98.47	25.34
	60	30	98.26	25.39
		40	98.53	25.32
		50	98.70	25.28
		20	98.12	25.42
	65	30	98.53	25.33
		40	98.73	25.28
		50	98.85	25.25
		20	98.41	25.35
10:1	70	30	98.71	25.29
		40	98.86	25.25
		50	98.95	25.23
	50	30	98.09	25.73
		40	98.47	25.64
		50	98.70	25.59
	55	30	98.51	25.63
		40	98.78	25.57
		50	98.95	25.52
	60	20	98.40	25.66
		30	98.79	25.57
		40	98.99	25.52
		50	99.12	25.50
	65	20	98.70	25.59
		30	98.99	25.53
		40	99.14	25.49
		50	99.23	25.47
	70	10	98.26	25.69
		20	98.90	25.55
		30	99.12	25.50
		40	99.23	25.47
		50	99.30	25.46

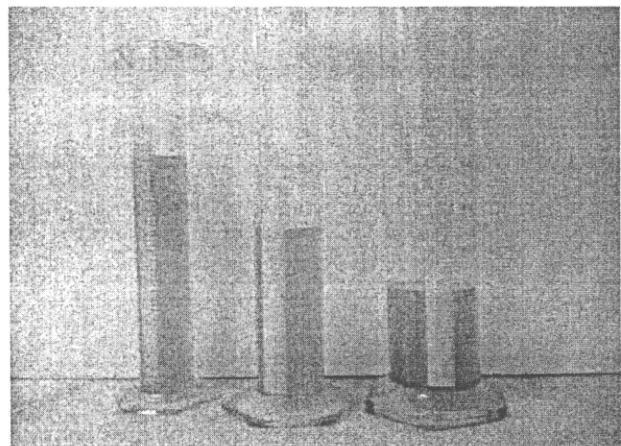
ตารางที่ 3.2 ต้นทุนการผลิตเมทิลເກສເຕອຣ์ ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 70°C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริยาน 50 นาที

ชนิดวัตถุดิบ	ต้นทุนการผลิต กรณีแยกกลับ เมทานอล (บาทต่อลิตร)	ต้นทุนการผลิต กรณีไม่มีการแยกกลับ เมทานอล (บาทต่อลิตร)
น้ำมันปาล์ม	20.56	20.56
เมทานอล	3.45	6.65
ไฮเดรียมไอก្រอกไชร์ด	0.29	0.29
ค่าไฟฟ้า	0.98	0.22
รวม	25.28	27.72

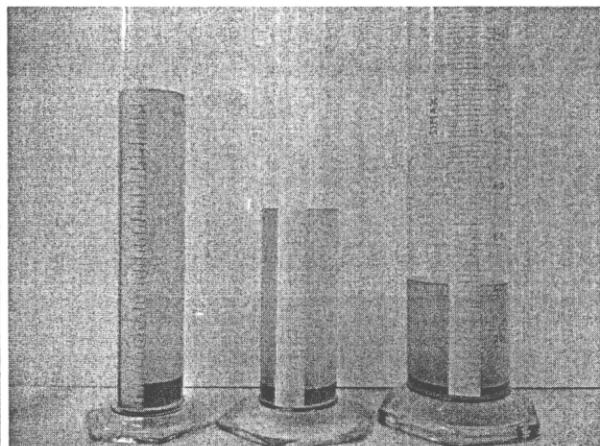
3.2 สมการแสดงการแยกชั้นระหว่างใบโอดีเซลและก๊าซเชือรอล

3.2.1 ผลของอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของอุปกรณ์ตักจม (Settling tank)

อัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสม (ปริมาตร 250 มิลลิลิตร) ต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของอุปกรณ์ตักจมซึ่งในที่นี้ใช้ระบบอ กต วง (H/D) ส่งผลต่อเวลาในการแยกชั้นของก๊าซเชือรอลและเมทิลເກສເຕອຣ์ ลักษณะของการแยกชั้นแสดงดังภาพประกอบที่ 3.8

ก่อนเกิดการแยกชั้นของก๊าซเชือรอล

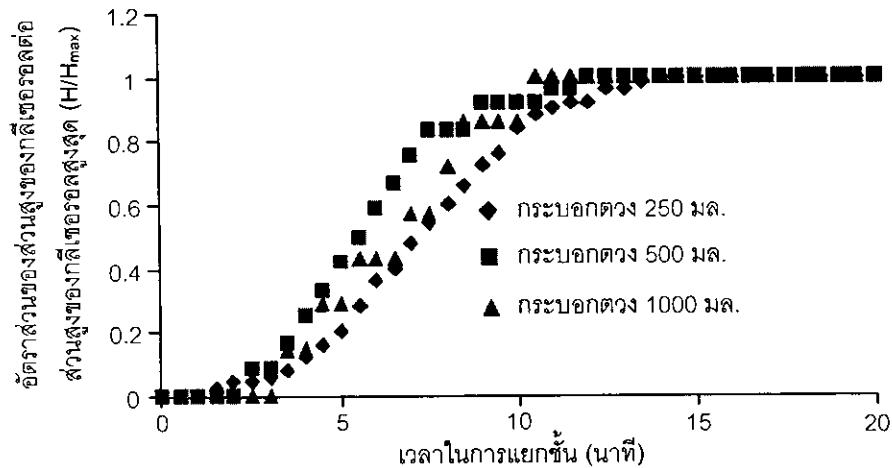

หลังเกิดการแยกชั้นของก๊าซเชือรอล

ภาพประกอบที่ 3.8 การแยกชั้นของก๊าซเชือรอลในระบบอ กต วงที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางต่างกัน (สังเกตบริเวณด้านล่างของระบบอ กต วง)

เมื่อนำเวลาและอัตราส่วนของส่วนสูงของชั้นก๊าซเชือรอลต่อส่วนสูงของชั้นก๊าซเชือรอลสูงสุด (H/H_{\max}) ในระบบอ กต วงขนาดต่างๆ มาสร้างกราฟ จะได้ความสัมพันธ์ดังภาพประกอบที่ 3.9 ซึ่งพบว่า ในช่วงแรกนั้น การแยกชั้นของก๊าซเชือรอลและเมทิลເກສເຕອຣ์จะเกิดขึ้นอย่างช้าๆ ทำให้ความสูงของก๊าซเชือรอลเพิ่มขึ้นอย่างช้าๆ เช่นกัน เนื่องจากยังเป็นช่วงของการจับกลุ่มของก๊าซเชือรอล แต่เมื่อผ่านไปช่วงระยะเวลาหนึ่งความสูงของก๊าซเชือรอลจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วจนกระทั่งปริมาณความสูงของก๊าซเชือรอลคงที่ ซึ่งถือว่า การแยกชั้นของก๊าซเชือรอลและเมทิล-

ເອສເຕົວຮັດຂຶ້ນອ່າງສມບູບັນ ໂດຍກະບອກຕວງຂາດ 250 ມິລລິລິຕີ ສິ່ງມີຄວາມສູງຂອງສາຮັບສູນທີ່ສຸດມີແຮງດັນໃນ
ກະບອກຕວງສູງກວ່າກະບອກຕວງຂາດ 500 ແລະ 1,000 ມິລລິລິຕີ ທ່ານໄດ້ເກີດການແຍກຂັ້ນຂອງກລື້ເຊົ່ວອລແລະເມທິລ-
ເຂົສເຕົວຮັດຂຶ້ນກວ່າກະບອກຕວງຂາດ 500 ແລະ 1,000 ມິລລິລິຕີ ຕາມລຳດັບ (ເຮັ່ມເກີດການແຍກຂັ້ນທີ່ເວລາ 1.5 2.5 ແລະ 3.5
ນາທີ ຕາມລຳດັບ) ແຕ່ສາຮໃນກະບອກຕວງ 1,000 ມິລລິລິຕີ ພູດການແຍກຂັ້ນຂອງກລື້ເຊົ່ວອລແລະເມທິລເຂົສເຕົວຮັດຂຶ້ນ
ກະບອກຕວງຂາດ 500 ແລະ 250 ມິລລິລິຕີ ຕາມລຳດັບ (ພູດການແຍກຂັ້ນທີ່ເວລາ 10.5 12 ແລະ 14 ນາທີ ຕາມລຳດັບ)
ເນື່ອຈາກກະບອກຂາດ 1,000 ມິລລິລິຕີ ມີບີເງີນທີ່ສາຮຜົນສົມຜັກປົວຂອງກະບອກຕວງນ້ຳຍົກວ່າກະບອກຕວງ
ຂາດ 500 ແລະ 250 ມິລລິລິຕີ (ກະບອກຕວງປົມາຕົວ 250 500 ແລະ 1,000 ມິລລິລິຕີ ມີພື້ນທີ່ຜົນສົມຜັກສັບສາຮຜົນ
ເທົ່າກັນ 302.03 196.04 ແລະ 166.72 ຕາຮາງເຫັນຕືມເຕີມ ຕາມລຳດັບ) ທ່ານໄດ້ເກີດແຮງເສີຍດທານບົວເງີນຜົນສົມຜັກ
ກະບອກຕວງນ້ຳຍົກ

ກາພປະກອບທີ່ 3.9 ອັດຮາສ່ວນຄວາມສູງຂອງຂັ້ນກລື້ເຊົ່ວອລດ້ວຍສ່ວນສູງຂອງຂັ້ນກລື້ເຊົ່ວອລສູງສຸດກັບເກາໃນການແຍກ
ຂັ້ນໃນກະບອກຕວງຂາດຕ່າງໆ ທີ່ອັດຮາສ່ວນເຊິ່ງໂມລຂອງເມທານອລຕ່ອນໍາມັນປາລິນ 6:1 ຂຸນໜູນ
ຂອງປົງກິກີຍາ 60°C ແລະເວລາທີ່ສາຮຍູ້ໃນດັ່ງປົງກິກີຍາ 40 ນາທີ

ອັດຮາສ່ວນຮວ່າງສ່ວນສູງຂອງສາຮທີ່ປົມາຕົວ 250 ມິລລິລິຕີຕ່ອນໍາດເລັ້ນຜ່ານຫຼຸນຍົກລາງຂອງຄັ້ງຕະຈຸມຕ່າງໆ
(H/D) ລ້າໄດ້ຈາກ

$$(H/D)_{250} = 24.0/3.8 = 6.3 \quad (H/D)_{500} = 12.9/4.8 = 2.7 \quad (H/D)_{1,000} = 8.8/6.1 = 1.4$$

ຈາກກາພປະກອບທີ່ 3.9 ການແຍກຂັ້ນຂອງກລື້ເຊົ່ວອລແລະເມທິລເຂົສເຕົວຮັດຂຶ້ນມີລັກຂະນະເປັນຮູບປັດວັເສ (S) ສາມາດປະນາມໄດ້ໂດຍໃຫ້ຮູບສິນການຂອງຟັງກັນລອຈິສົດີກ (Logistic function) ດັ່ງແສດງໃນສົມການທີ່ 3.1 ດ້ວຍກົງທີ່
ຂອງສົມການແລະຄ່າ R-square ອີ່ວີເຮັກອີ່ກໍ່ຂໍ້ອໍ່ນີ້ວ່າ “ສົມປະສິທິທີ່ຂອງການກຳໜັດ” ລ້າໄດ້ໂດຍໃຫ້ລັກການ Lease
square method ຈາກການໃໝ່ໂປຣແກຣມ Solver ການຄໍານວນຫາຄ່າຄົງທີ່ຟັງກັນລອຈິສົດີກແສດງໄດ້ດັ່ງຕາງທີ່ 3.3 ແລະ
ພບວ່າ ດ້ວຍກົງທີ່ທີ່ໜ້າໄດ້ນັ້ນສາມາດໃຫ້ແຫັນຄວາມສົມພັນລົງຂູດຂໍ້ອມລົດຕ່າງໆ ໄດ້ ເນື່ອຈາກແຕ່ລະຊຸມມີຄ່າ R-square
ມາກັງ 0.99

$$H/H_{\max} = a * (1 + (m * \exp(-t/p))) / (1 + (n * \exp(-t/p))) \quad (3.1)$$

โดยที่ H/H_{max}	คือ อัตราส่วนของความสูงของก๊าซเชอร์ออลต่อส่วนสูงของก๊าซเชอร์ออลสูงสุด
t	คือ เวลาในการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์ (นาที)
$a m n$ และ p	ค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติก
ตารางที่ 3.3 ค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติกและค่า R-square อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม ที่ 6:1 ใช้กระบวนการด้วยขนาด 250 500 และ 1,000 มิลลิลิตร เป็นถังตากลม	

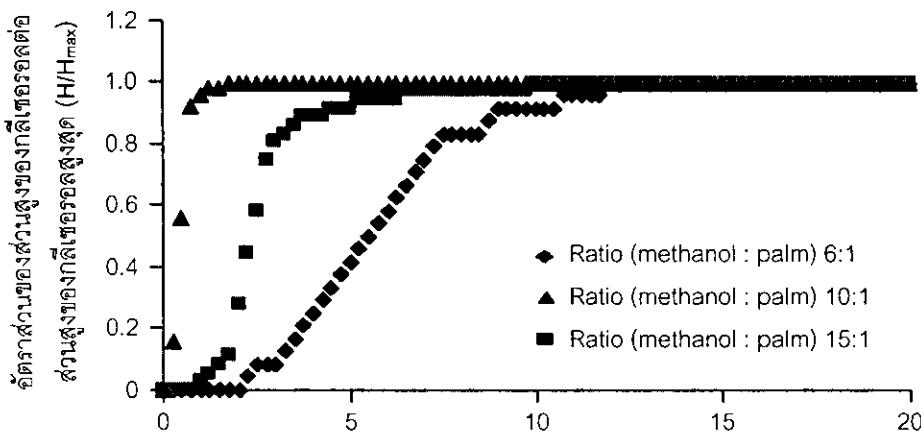
กระบวนการ (มิลลิลิตร)	H/D	a_1	m_1	n_1	p_1	R-square
250	6.3	1.01	-1.44	49.58	1.82	0.999
500	2.7	1.00	-2.36	41.77	1.44	0.998
1,000	1.4	1.01	2.80	64.26	1.54	0.996

โดยที่ a, m, n , และ p , คือ ค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติกที่เวลาในการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์ สัมพันธ์กับอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อน้ำดีเส้นผ่านศูนย์กลางของถังตากลม

3.2.2 ผลของอัตราส่วนระหว่างเมทานอลและน้ำมันปาล์ม

อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม (Mole ratio) ส่งผลต่อเวลาในการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออล และเมทิลเอสเตอร์แสดงได้ดังภาพประกอบที่ 3.10 ซึ่งพบว่า ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 15:1 เริ่มเกิดการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์ก่อนที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 10:1 และ 6:1 ตามลำดับ (เริ่มเกิดการแยกชั้นที่เวลา 0.25 1 และ 2.5 นาที ตามลำดับ) และที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 15:1 หยุดการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์ก่อนอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 10:1 และ 6:1 ตามลำดับ (หยุดการแยกชั้นที่เวลา 1.75 10 และ 12 นาที ตามลำดับ) เนื่องจากอัตราส่วนเชิงโมลเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 15:1 มีปริมาณเมทานอลที่เหลือจากการทำปฏิกริยามากกว่าอัตราส่วนเชิงโมลเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 10:1 และ 6:1 ตามลำดับ ซึ่งปริมาณเมทานอลที่เหลือนั้นทำให้สารผสมที่ได้จากการทำปฏิกริยาไม่มีความหนืดลดลง ส่งผลให้การแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์เกิดได้เร็วขึ้น

การคำนวณหาค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติกนี้ได้ใช้ Least square method ซึ่งให้ผลใกล้เคียงกับข้อมูลที่ได้จากการทดลอง (มีค่า R-square ที่มากกว่า 0.99) เมื่อเปรียบเทียบกับค่าที่ได้จากการทดลองจริง ค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติกและค่า R-square แสดงได้ดังตารางที่ 3.4 โดย $a_2 m_2 n_2$ และ p_2 คือ ค่าคงที่ของฟังก์ชันลอจิสติกที่เวลาในการแยกชั้นของก๊าซเชอร์ออลและเมทิลเอสเตอร์สัมพันธ์กับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม (R) และอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อน้ำดีเส้นผ่านศูนย์กลางของถังตากลม (H/D) แต่ค่าคงที่ a ขึ้นกับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มและอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อน้ำดีเส้นผ่านศูนย์กลางของถังตากลมน้อยมาก ดังนั้นจึงกำหนดให้ค่าคงที่ a เท่ากับ 1 สำหรับการหาค่าคงที่ในการรวมพจน์ค่าคงที่ $m n$ และ p ของฟังก์ชันใช้หลักการ Least square method

ภาพประกอบที่ 3.10 อัตราส่วนของความสูงของกลีเซอโรลต่อส่วนสูงของกลีเซอโรลสูงสุดกับเวลาในการแยกชั้น อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริย์ 40 นาที ใช้กระบวนการบอตวัน ปริมาตร 500 มิลลิลิตรเป็นถังทดลอง

ตารางที่ 3.4 ค่าคงที่ของพหุรูปอัจฉริatic และค่า R-square อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 10:1 และ 15:1 ใช้กระบวนการบอตวันขนาด 500 มิลลิลิตรเป็นถังทดลอง

อัตราส่วนเชิงโมล (เมทานอล : น้ำมันปาล์ม)	a_2	m_2	N_2	p_2	R-square
6:1	1.00	-2.36	41.77	1.44	0.998
10:1	0.98	2.51	190.51	0.45	0.993
15:1	1.00	0.85	31.50	0.13	0.999

การรวมพจน์ของค่าคงที่ตามตารางที่ 3.3 และ 3.4 ให้สอดคล้องกับพหุรูปอัจฉริatic สามารถประมาณได้ดังสมการที่ 3.2 - 3.4 โดยมีค่า R-square เท่ากับ 0.997 (จำนวนข้อมูล 105 ชุดข้อมูล)

$$H/H_{max} = a^*(1 + (m^*\exp(-t/p)))/(1 + (n^*\exp(-t/p)))$$

$$m = (-0.016*(H/D)^2 + 0.40*(H/D) - 3.33)*(0.041*R^2 - 0.69*R + 0.3)/-2.36 \quad (3.2)$$

$$n = (3.97*(H/D)^2 - 33.59*(H/D) + 103.5)*(-7.67*R^2 + 159.83*R - 641.26)/41.77 \quad (3.3)$$

$$p = (0.037*(H/D)^2 - 0.23*(H/D) + 1.78)*(0.02*R^2 - 0.57*R + 4.14)/1.44 \quad (3.4)$$

โดยที่ H/H_{max} คือ อัตราส่วนของความสูงของกลีเซอโรลต่อส่วนสูงของกลีเซอโรลสูงสุด

t คือ เวลาในการแยกชั้นของกลีเซอโรลและเมทิลเอสเตอร์ (นาที)

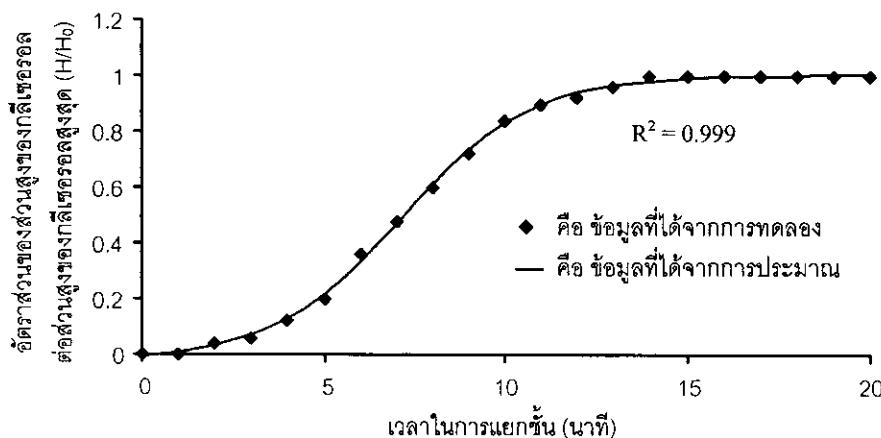
H/D คือ อัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลอง

R คือ อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม

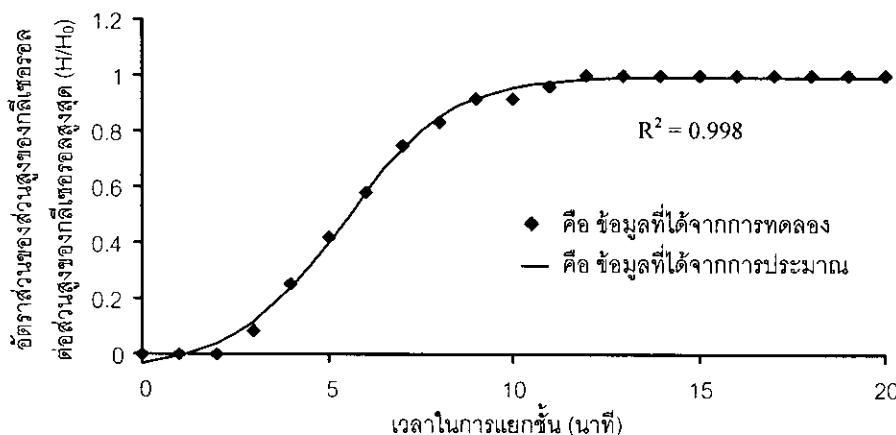
นำค่าคงที่ a , m , n และ p ของพหุรูปอัจฉริatic ที่ได้มาพนักกับทั้งอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลองและอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มจากสมการที่ 3.2 - 3.4 แทนในสมการที่ 3.1 จะได้พหุรูปอัจฉริatic ที่อัตราส่วนของความสูงของกลีเซอโรลต่อส่วนสูงของกลีเซอโรลสูงสุดสัมพันธ์กับอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลอง อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อ

สำนักหอ/library การเรียนรู้คุณหนอนิกหลัง กรรมการวิศวกรรม

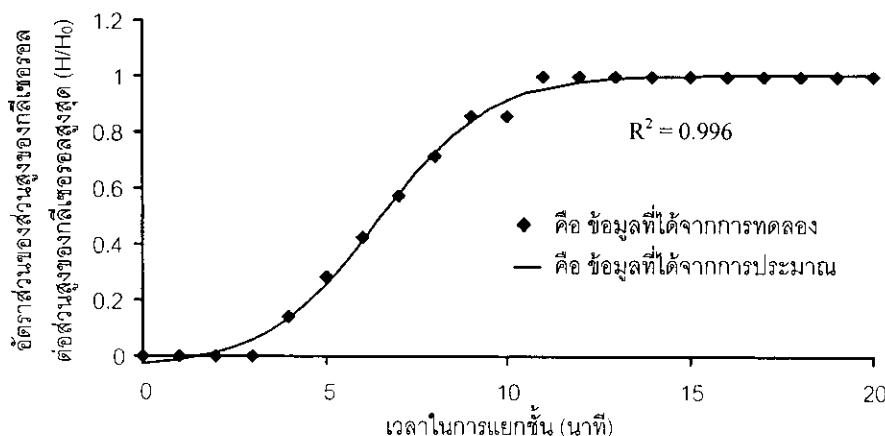
น้ำมันปาล์มและเวลาในการแยกชั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบหรือทำนายผลการทดลองในแต่ละกรณีพบว่าได้ค่า R-square แสดงดังภาพประกอบที่ 3.11 - 3.19

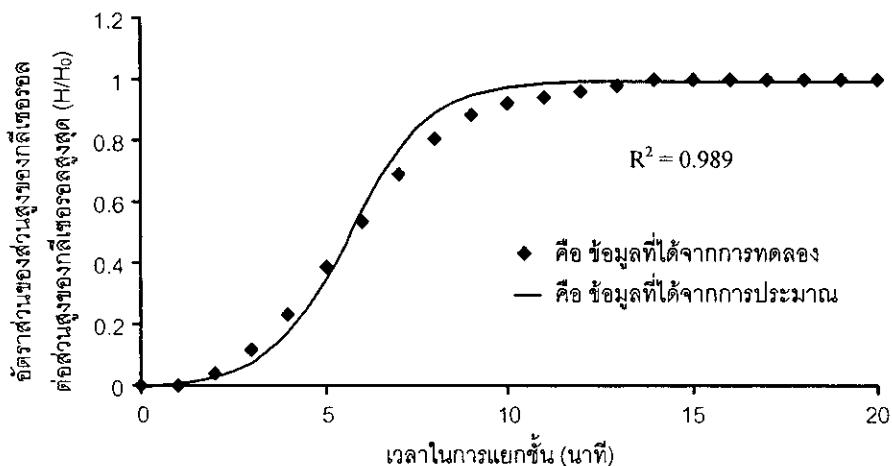
ภาพประกอบที่ 3.12 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเชอรอลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกรอบอุ่นคงปฏิมาณูร่วม 500 มิลลิลิตร

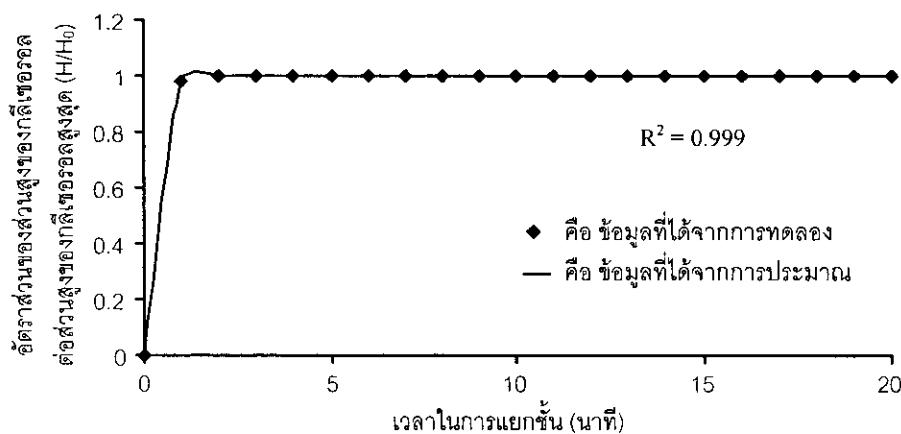
ภาพประกอบที่ 3.13 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเชอรอลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกรอบอุ่นคงปฏิมาณูร่วม 1,000 มิลลิลิตร

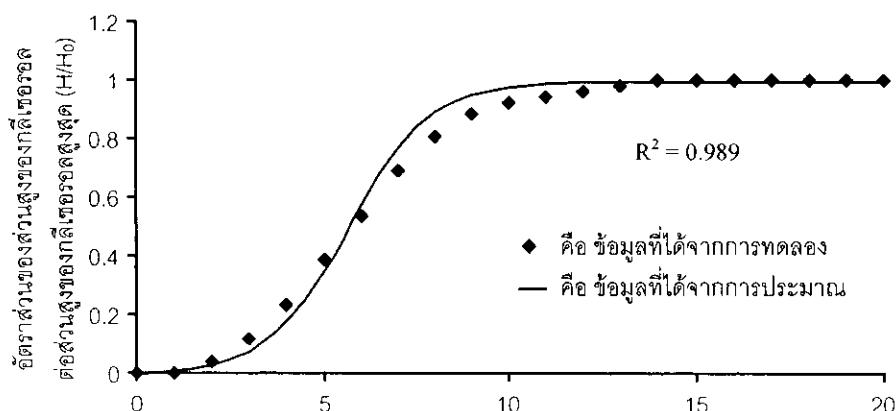
ภาพประกอบที่ 3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นกลีเชอรอลกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 ในกรอบอุ่นคงปฏิมาณูร่วม 2,000 มิลลิลิตร

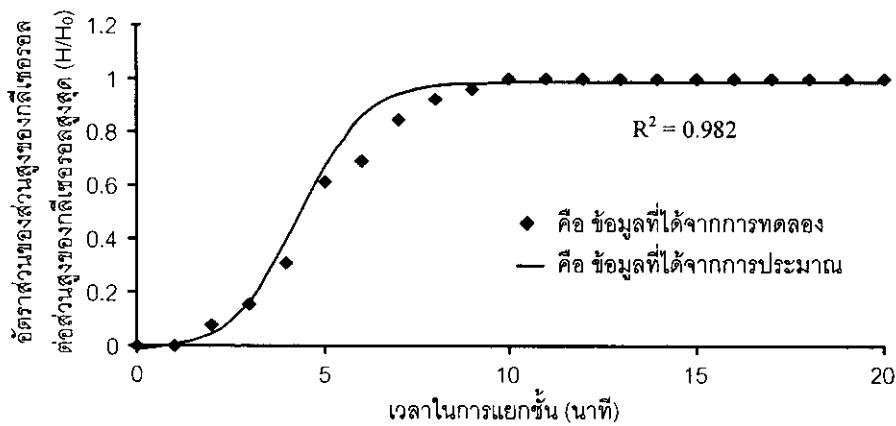
ภาพประกอบที่ 3.14 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซที่เชื่อมต่อกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงไมลของเมทานออกต์ต่อน้ำมันปาล์ม 10:1 ในระบบอุกตุณปิริมาตร 500 มิลลิลิตร

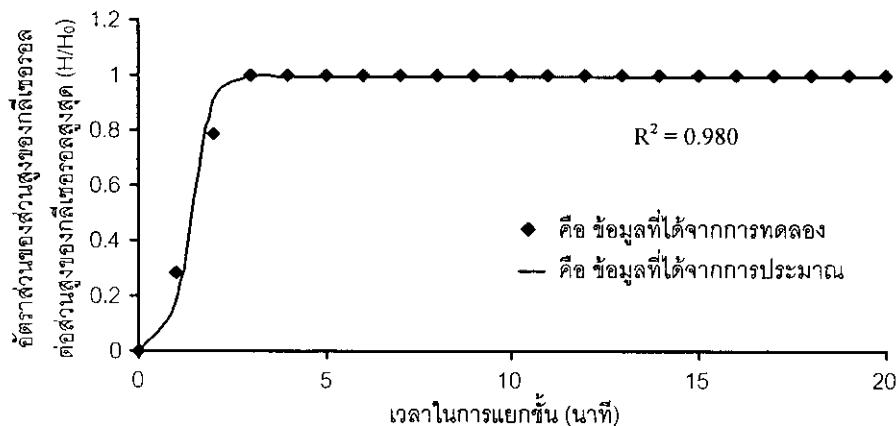
ภาพประกอบที่ 3.15 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซที่เชื่อมต่อกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงไมลของเมทานออกต์ต่อน้ำมันปาล์ม 15:1 ในระบบอุกตุณปิริมาตร 500 มิลลิลิตร

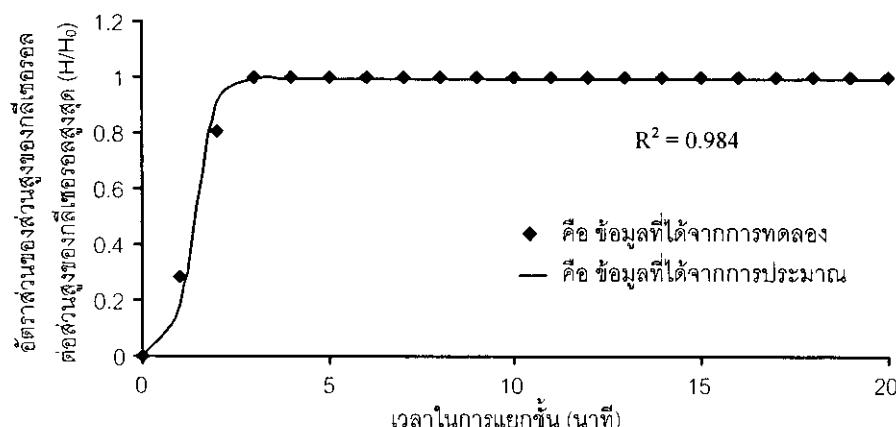
ภาพประกอบที่ 3.16 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซที่เชื่อมต่อกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงไมลของเมทานออกต์ต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 ในระบบอุกตุณปิริมาตร 250 มิลลิลิตร

ภาพประกอบที่ 3.17 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซไฮโดรเจนกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 8:1 ในกระบวนการบดปั่นปริมาตร 500 มิลลิลิตร

ภาพประกอบที่ 3.18 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซไฮโดรเจนกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 12:1 ในกระบวนการบดปั่นปริมาตร 250 มิลลิลิตร

ภาพประกอบที่ 3.19 ความสัมพันธ์ระหว่างความสูงของชั้นก๊าซไฮโดรเจนกับเวลาที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 12:1 ในกระบวนการบดปั่นปริมาตร 500 มิลลิลิตร

3.3 ผลการหาระบบควบคุมอุณหภูมิของถังปฏิกิริณ์

โดยการใช้ ATV method ทำให้ได้ค่า Ultimate gain K_u ของระบบควบคุมอุณหภูมิเป็น $47.17 \text{ L}/(\text{min K})$ และ Ultimate period P_u เป็น 188.57 นาที ส่วน Controller parameter ที่ได้โดยใช้ ZN และ TL setting แสดงดังตารางที่ 3.5

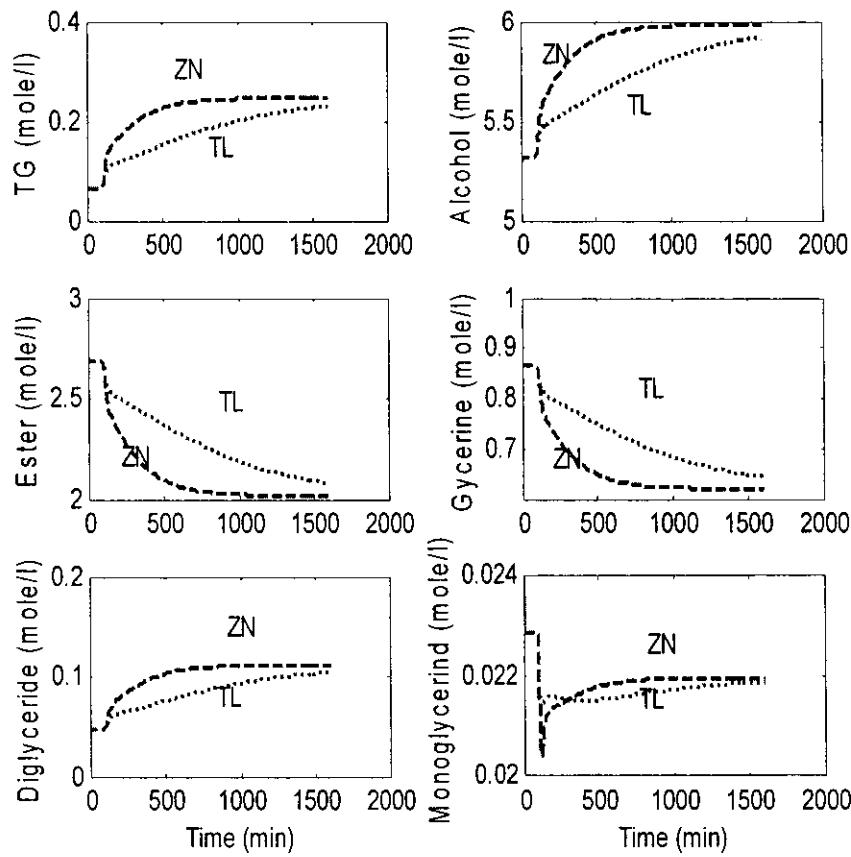
ตารางที่ 3.5 ค่า Controller parameters สำหรับกระบวนการควบคุมอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ์

Controller	K_c		τ_I (min)		τ_D (min)	
	TL	ZN	TL	ZN	TL	ZN
P	-	23.59	-	-	-	-
PI	14.62	21.23	414.85	157.14	-	-
PID	21.23	28.30	414.85	94.29	29.93	23.57

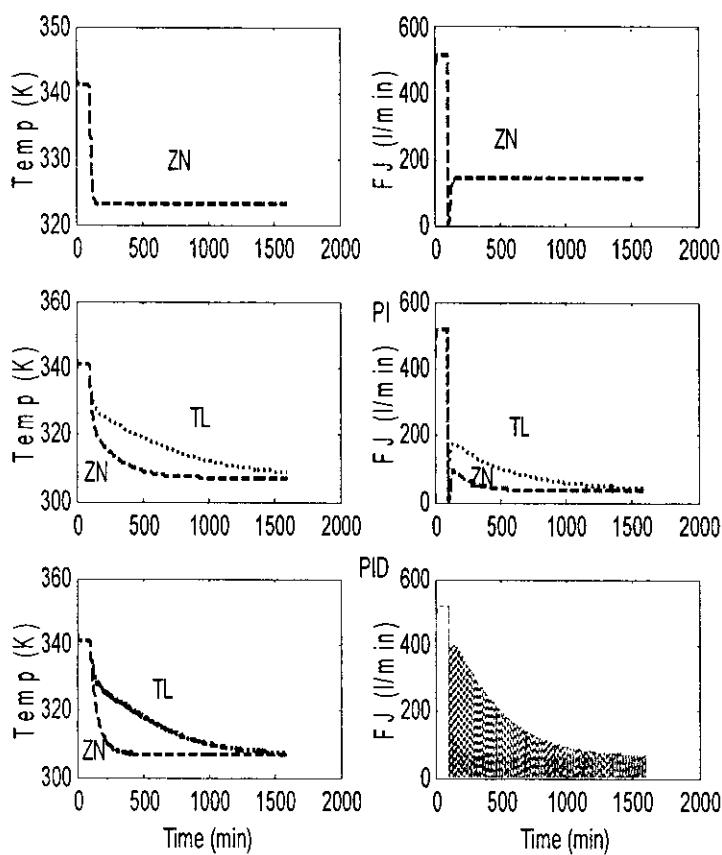
เมื่อได้ค่า Controller parameter แล้ว ได้นำค่าเหล่านี้ไปทดสอบกับระบบเพื่อศึกษาผลของการควบคุมอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนค่าของ Set point (อุณหภูมิที่ต้องการภายในถังปฏิกิริณ์) และการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิของกระเบื้องป้อมเข้าสู่ถังปฏิกิริณ์

3.3.1 ผลของการควบคุมอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนค่าของอุณหภูมิที่ต้องการภายในถังปฏิกิริณ์ (Set point changing)

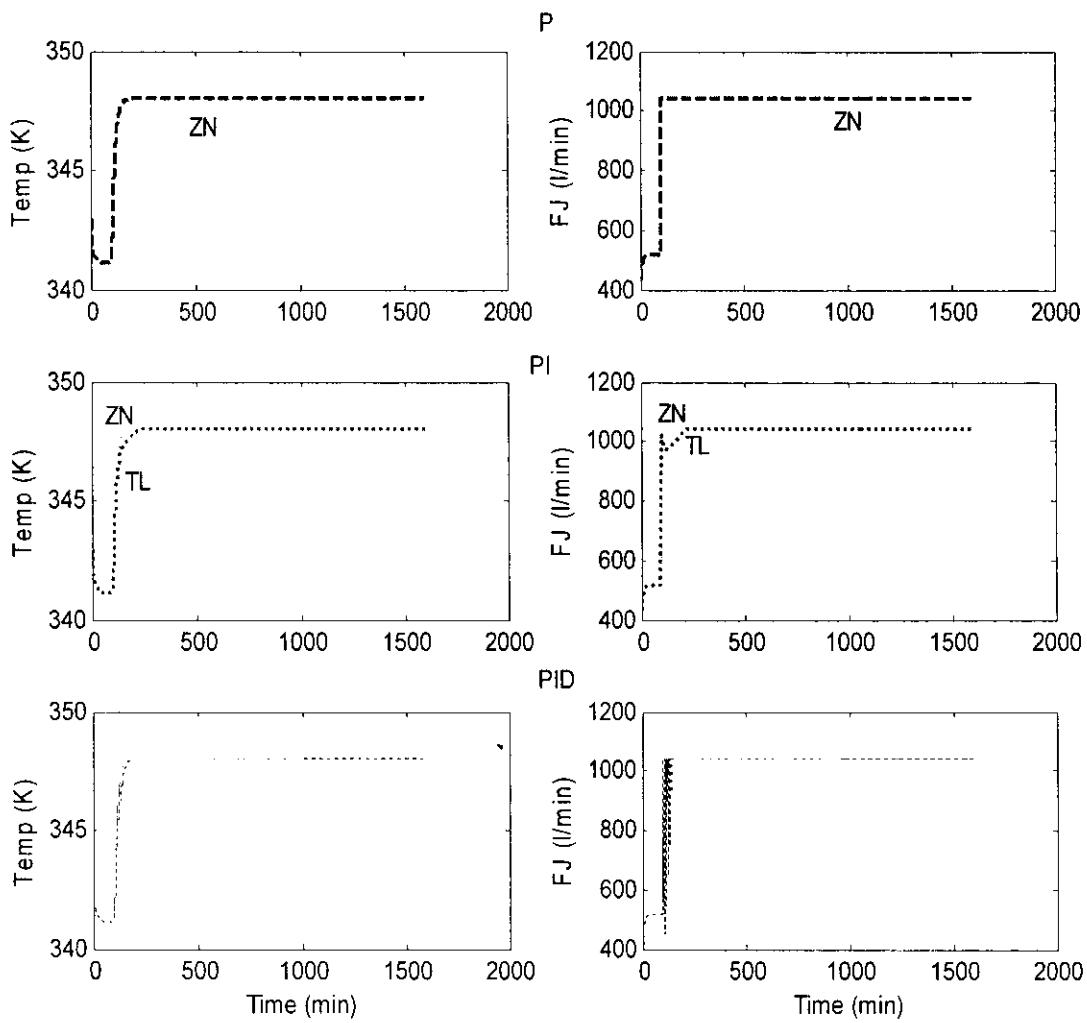
เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง Set point ของอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ์ อัตราการไหลของไอน้ำที่ใช้ในการควบคุมอุณหภูมิภายในถังมีการเปลี่ยนแปลงด้วย โดยปริมาณที่เปลี่ยนแปลงขึ้นกับชนิดของระบบควบคุม (P PI และ PID) ภาพประกอบที่ 3.20 3.21 และ 3.22 เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลง Set point ของอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ์ โดยสองภาพแรกเป็นการลดค่าของอุณหภูมิลงร้อยละ 10 จากสภาวะคงตัว จากภาพประกอบที่ 3.20 พบว่า การลดอุณหภูมิของ Set point ลงทำให้ปริมาณของ Triglyceride เหลือมากขึ้นและเกิดเมทิลเอสเตอร์ได้น้อยลงเนื่องจากอุณหภูมิที่ลดลงทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาลดลงด้วย โดยการเปรียบเทียบการควบคุมแบบต่างๆ ระหว่างการใช้ ZN และ TL settling พบร่วงในเลือกใช้ ZN settling นั้นทำให้เกิด Overshoot ในการเปลี่ยนแปลงของเมทิลเอสเตอร์มากกว่าเนื่องจากขนาดของ Controller gain ที่มากกว่า ในขณะที่ Integral time มีค่าน้อยกว่า ส่วนภาพประกอบที่ 3.21 แสดงการเปลี่ยนแปลงของค่าอุณหภูมิในถังปฏิกิริณ์และอัตราการไหลของไอน้ำเมื่อต้องการลดอุณหภูมิลงร้อยละ 10 และภาพประกอบที่ 3.22 แสดงการเปลี่ยนแปลงของค่าอุณหภูมิในถังปฏิกิริณ์ที่ต้องการให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ทั้งภาพประกอบที่ 3.31 และ 3.32 แสดงให้เห็นว่า การใช้ตัวควบคุมแบบ PI และ PID ให้ค่าอุณหภูมิที่สภาวะคงตัวใหม่เท่ากันที่ต้องการ การใช้ PID controller สามารถควบคุมระบบได้ดีกว่าระบบควบคุมแบบอื่นๆ ดังเห็นได้จากค่า ISE ในตารางที่ 3.6 ในขณะที่การใช้ตัวควบคุมแบบ P ทำให้ได้ค่าของอุณหภูมิที่สภาวะคงตัวใหม่ต่างจากที่ต้องการ และเมื่อเปรียบเทียบวิธีการกำหนดค่า Controller gain และ Controller time constant ระหว่างวิธีของ Ziegler-Nichols (ZN) และ Tyreus-Luyben (TL) พบร่วงว่า วิธีของ ZN ให้ค่า ISE น้อยกว่าวิธีของ TL ดังแสดงในตารางที่ 3.6 เช่นกัน

ภาพประกอบที่ 3.20 เปรียบเทียบองค์ประกอบของสารกับตัวควบคุมชนิดต่างๆ เมื่อจุดค่า Set point ของ อุณหภูมิลงร้อยละ 10

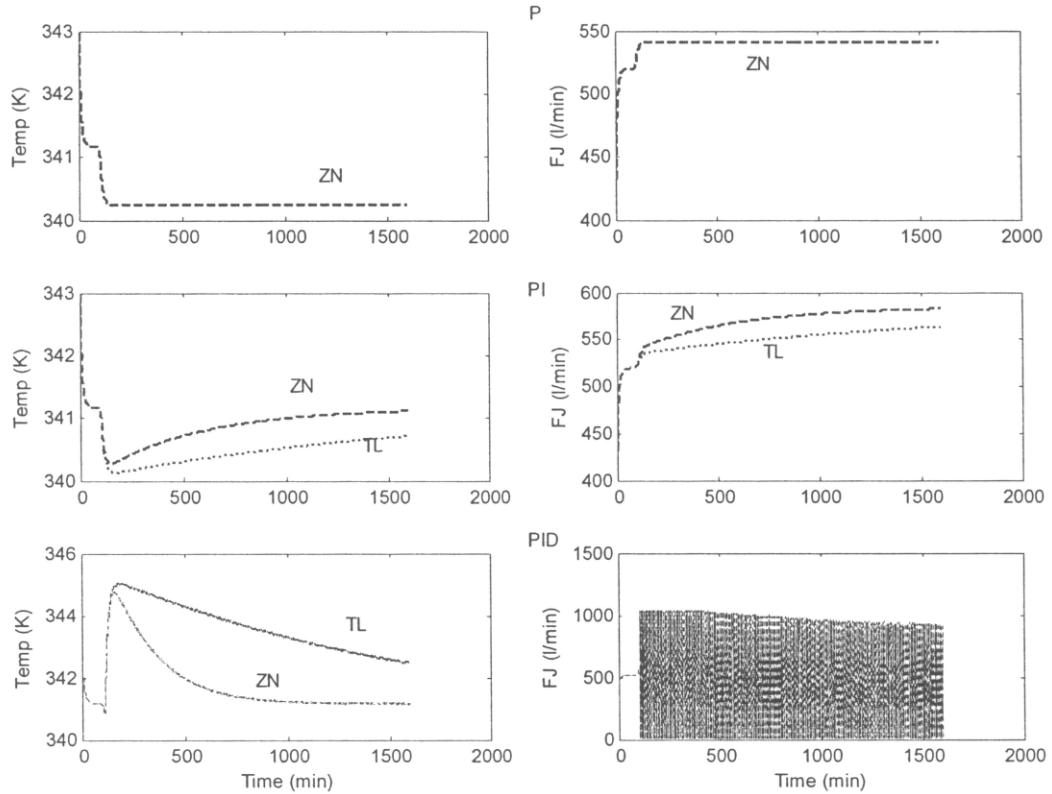
ภาพประกอบที่ 3.21 เมื่อเทียบขนาดตัวควบคุมเมื่อลดค่า Set point ของอุณหภูมิลงร้อยละ 10

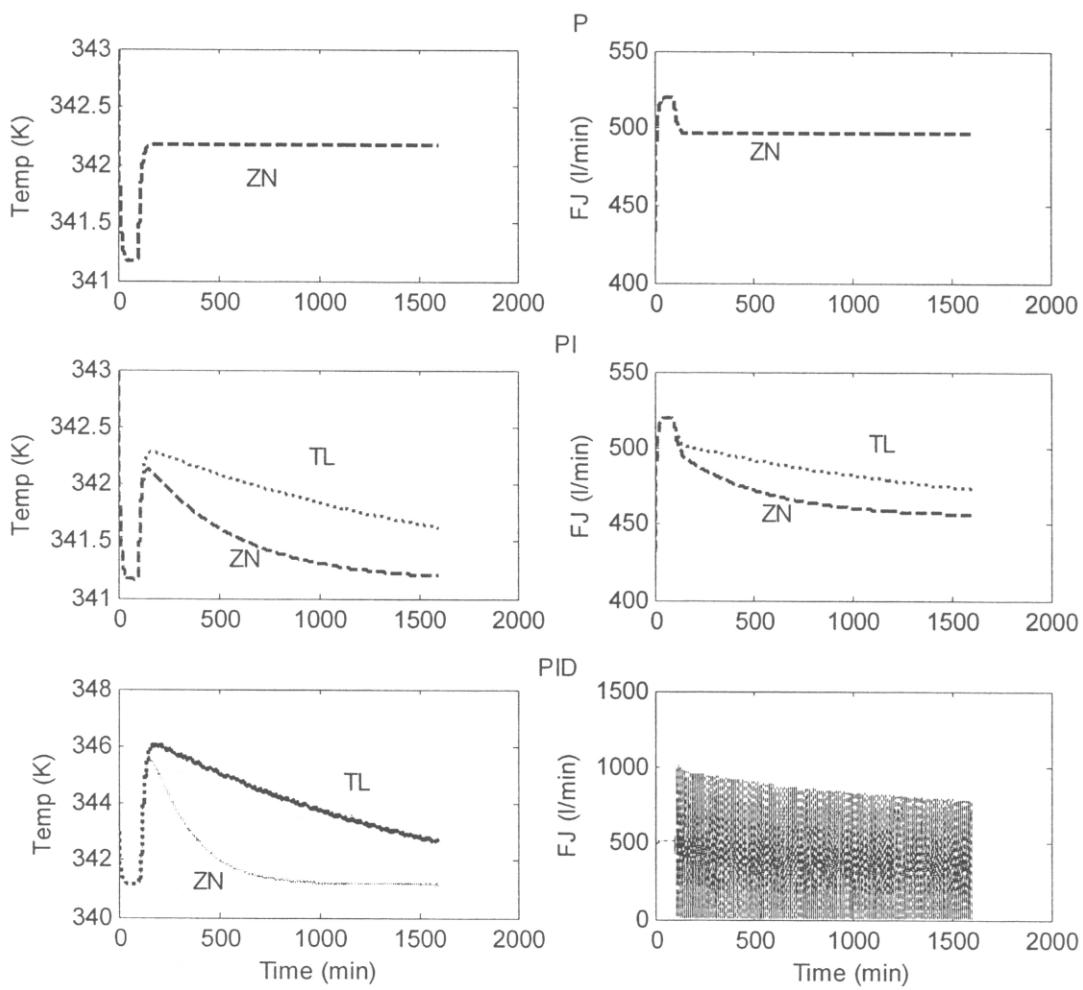
ภาพประกอบที่ 3.22 เปรียบเทียบชนิดระบบควบคุมเมื่อเพิ่มค่า Set point ของอุณหภูมิขึ้นร้อยละ 10

3.3.2 ผลของการควบคุมอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนค่าอุณหภูมิของกระแสป้อนเข้า (Load change)

เมื่อกระแสป้อนเข้ามีอุณหภูมิต่างไปจากเดิม ต้องหาไม่มีการปรับอัตราการไหลของไอน้ำที่ใช้เป็นตัวควบคุมอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริยจะเป็นผลให้อุณหภูมิที่ต้องการเปลี่ยนไปจากเดิมด้วย ซึ่งการมีระบบควบคุมสามารถกำจัดปัญหาดังกล่าวได้ ภาพประกอบที่ 3.23 และ 3.24 แสดงการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริยและอัตราการไหลของไอน้ำโดยใช้ระบบควบคุมแบบ P PI และ PID เมื่ออุณหภูมิของสารป้อนลดลงร้อยละ 20 ดังในภาพประกอบที่ 3.23 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 20 ดังในภาพประกอบที่ 3.24 จากภาพทั้งสองพบว่า ระบบควบคุมแบบ PI ให้ผลการควบคุมที่ดีกว่าระบบควบคุมแบบอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับค่า ISE ที่แสดงไว้ในตารางที่ 3.6 ซึ่กปรากฏการหนึ่งพบว่า การใช้ระบบควบคุมแบบ PID นั้น จะทำให้การทำงานของ瓦ล์วหรือปั๊มของไอน้ำทำงานเต็มพิกัด ซึ่งสังเกตได้จากการประกอบดังกล่าวซึ่งจะพบว่าอัตราการไหลของไอน้ำมีการเพิ่มและลดสับกันอยู่ตลอดเวลา ในขณะที่การใช้ P หรือ PI controller จะทำให้ได้อัตราการไหลของไอน้ำแบบค่อยเป็นค่อยไป

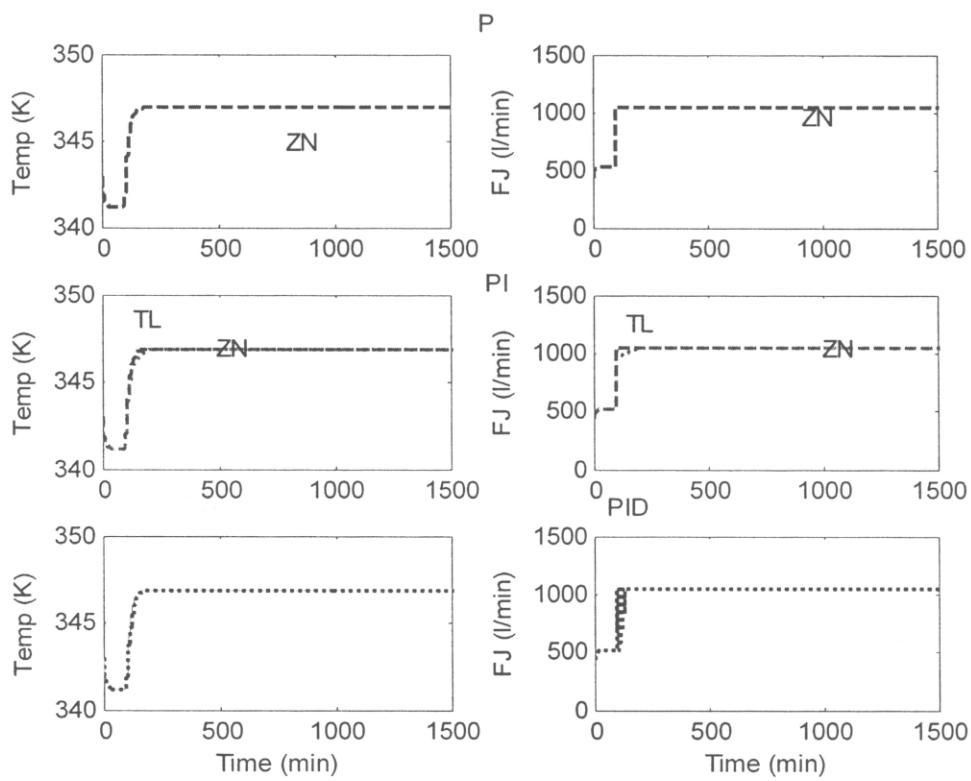
ภาพประกอบที่ 3.23 เปรียบเทียบชันดิรระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของสารปั๊กนลดลงร้อยละ 20

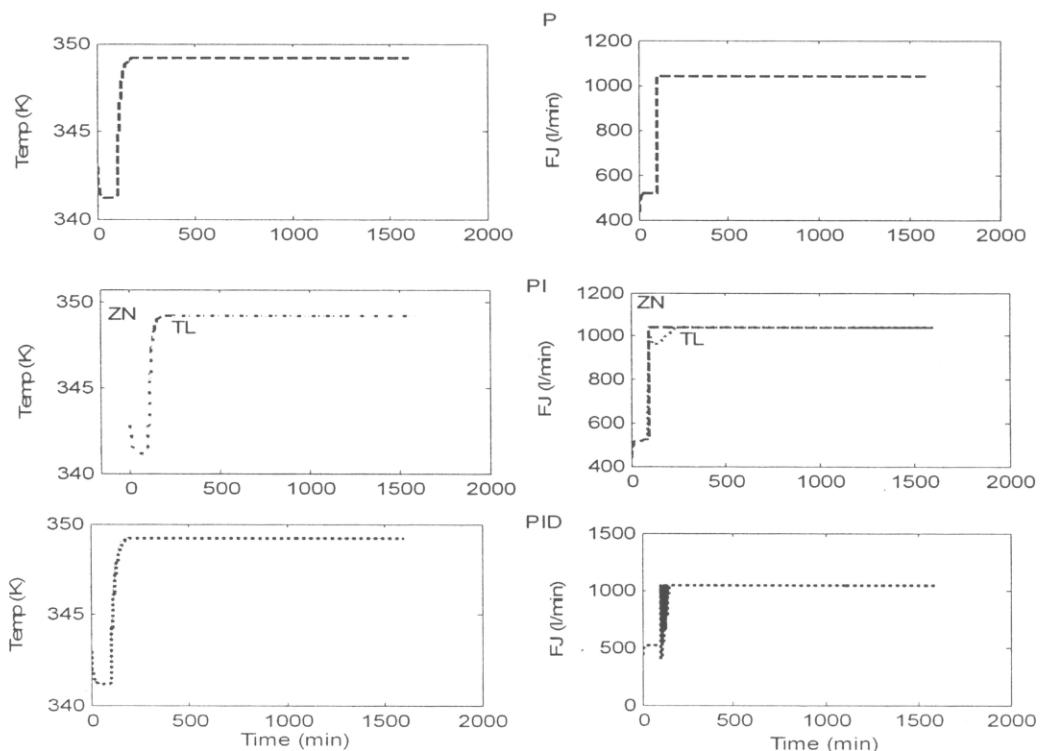
ภาพประกอบที่ 3.24 เปรียบเทียบชันดิรระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของสารป้อนเพิ่มขึ้นร้อยละ 20

3.3.3 ผลของการควบคุมอุณหภูมิเมื่อมีการเปลี่ยนค่าอุณหภูมิของกระแสป้อนเข้าและค่าอุณหภูมิที่ต้องการภายในถังปฏิกิริณ์ (Load and set point changes)

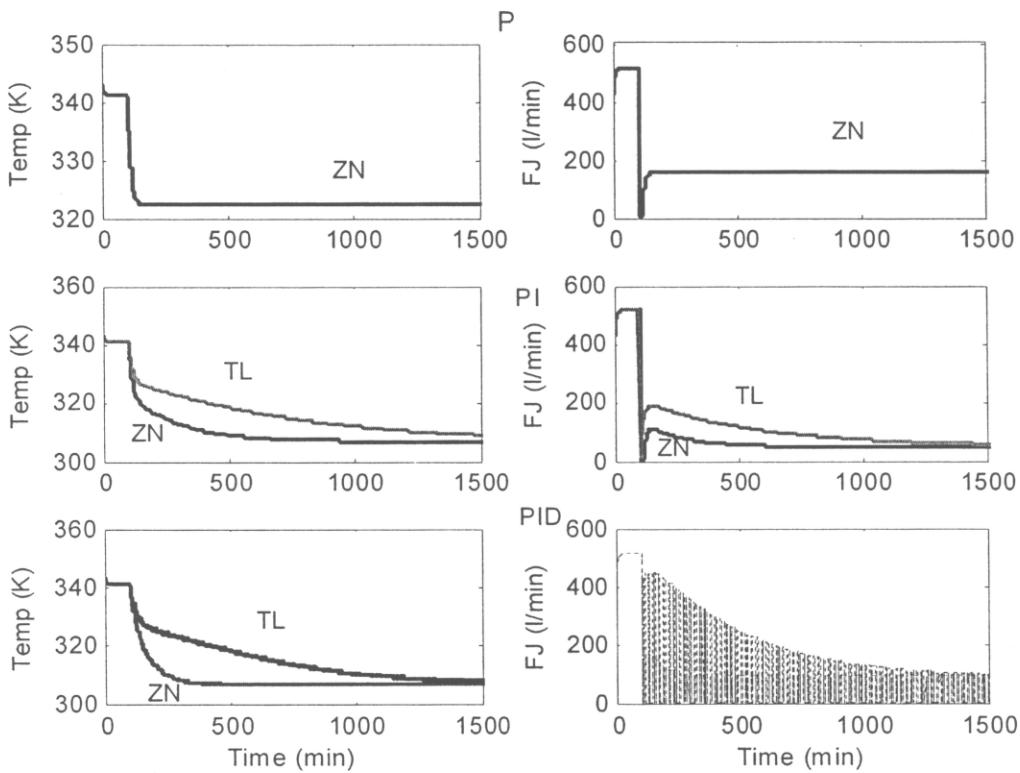
การศึกษาผลของระบบควบคุมเมื่อมีทั้งการเปลี่ยนแปลงค่าอุณหภูมิของกระแสป้อนเข้าและค่าอุณหภูมิที่ต้องการภายในถังปฏิกิริณ์เกิดขึ้นพร้อมกัน ซึ่งแสดงดังในภาพประกอบที่ 3.25 - 3.28 โดยในภาพประกอบที่ 3.25 เป็นการเพิ่ม Set point และ Load ภาพประกอบที่ 3.26 เป็นการเพิ่มของ Set point แต่ Load ลดลง ภาพประกอบที่ 3.27 เป็นการลดทั้ง Set point และ Load และภาพประกอบที่ 3.28 เป็นการลดของ Set point แต่ Load เพิ่มขึ้น ซึ่งลักษณะการเปลี่ยนแปลงโดยรวมคล้ายกับการเปลี่ยนแปลง Set point หรือ Load เพียงอย่างเดียว จากการพิจารณาภาพประกอบที่ 3.25 - 3.28 และตารางที่ 3.6 พบว่า การใช้ PID controller หมายสำหรับกระบวนการที่มีการลดหรือมีการเปลี่ยนแปลง Set point เนื่องจากมีการทำนายผลต่างระหว่างค่า Set point กับตัวแปรควบคุม และจัดการกับผลต่างดังกล่าว แต่ไม่สามารถทำงานได้ดีในกรณีที่สารป้อนหรือ Load มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

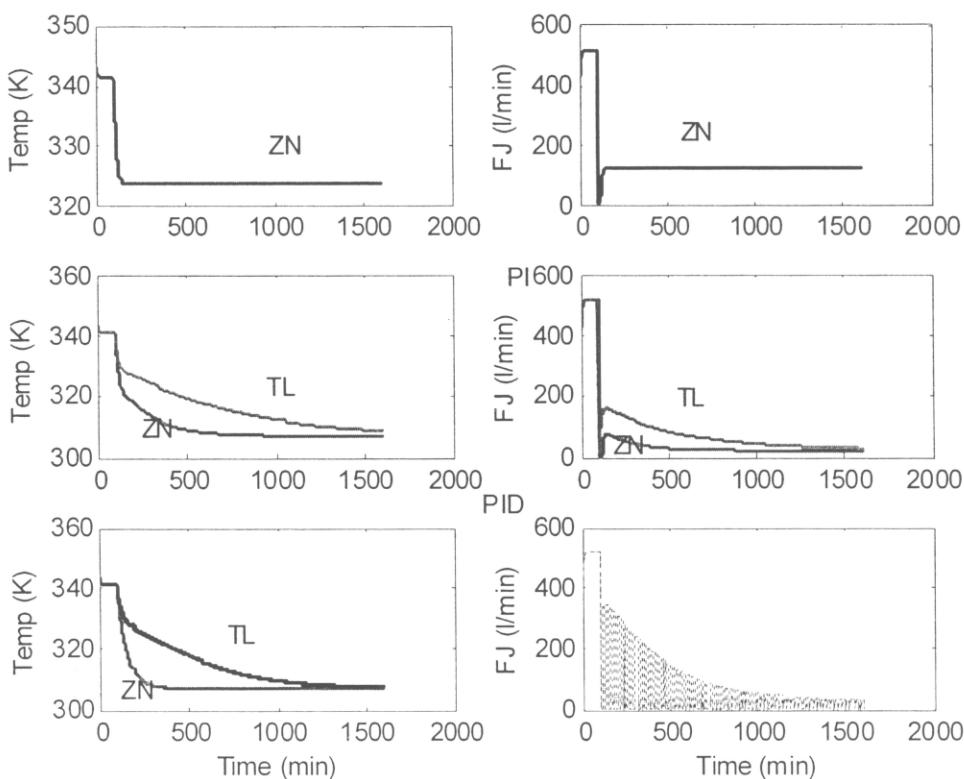
ภาพประกอบที่ 3.25 เปรียบเทียบชันดิรระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานั้นต้องการและอุณหภูมิสารป้อนเพิ่มขึ้น

ภาพประกอบที่ 3.26 เปรียบเทียบชันดิรระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกิริยานั้นต้องการเพิ่มขึ้นแต่อุณหภูมิสารป้อนลดลง

ภาพประกอบที่ 3.27 เปรียบเทียบชันดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกัดน้ำที่ต้องการและอุณหภูมิสารปั๊มน้ำลดลง

ภาพประกอบที่ 3.28 เปรียบเทียบชันดระบบควบคุมเมื่ออุณหภูมิของถังปฏิกัดน้ำที่ต้องการลดลงแต่อุณหภูมิสารปั๊มน้ำเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 3.6 แสดงค่า Integral squared error (ISE) ของกระบวนการที่มีระบบควบคุมที่แตกต่างกัน ซึ่งพบว่า โดยส่วนใหญ่แล้วระบบควบคุมแบบ PI ให้ค่า ISE ต่ำกว่าระบบควบคุมแบบอื่นๆ ที่เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเดียวกัน

ตารางที่ 3.6 เปรียบเทียบค่า ISE เมื่อของการตอบสนองเมื่อใช้การควบคุมแบบ P PI และ PID

Change	ZN			TL	
	P	PI	PID	Pt	PID
Set point					
ISE (+10%)	2.2421×10^7	2.2421×10^7	2.2421×10^7	2.2466×10^7	12.2452×10^7
ISE (-10%)	7.9102×10^6	0.8042×10^6	0.6261×10^6	3.8961×10^6	2.9641×10^6
Load					
ISE (+20%)	0.2966×10^5	0.0503×10^5	0.5805×10^5	0.1827×10^5	3.0293×10^5
ISE (-20%)	0.2538×10^5	0.0459×10^5	0.414×10^5	0.1596×10^5	1.9726×10^5
Set point + Load					
ISE (10%, 20%)	2.0542×10^7	2.0542×10^7	2.0542×10^7	2.0602×10^7	2.0577×10^7
ISE (10%, -20%)	2.4252×10^7	2.4252×10^7	2.4253×10^7	2.4286×10^7	2.2479×10^7
ISE (-10%, -20%)	7.2680×10^6	0.7551×10^6	0.6332×10^6	3.0593×10^6	2.9558×10^6
ISE (-10%, 20%)	8.6295×10^6	0.8592×10^6	0.6144×10^6	3.5558×10^6	2.9498×10^6

บทที่ 4

สรุปผลการวิจัย

- การศึกษาการผลิตเมทิลเอสเตอร์จากน้ำมันปาล์ม ที่มีกรดไขมันอิสระต่ำกว่าร้อยละ 1 โดยกระบวนการทราน-เอสเตอเรติก เครื่อง ใช้โซเดียมไฮดรอกไซด์ร้อยละ 1 โดยน้ำหนักของน้ำมันปาล์มเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ทำปฏิกิริยา ในถังปฏิกิริณ์แบบต่อเนื่อง พนวณ สภาพที่เหมาะสมต่อการผลิตเมทิลเอสเตอร์ ซึ่งพิจารณาจากค่าร้อยละ ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ต่อหน่วยคือ อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มเท่ากับ 8:1 อุณหภูมิของปฏิกิริยา 70 °C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ์ 30 นาที
- การศึกษาการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์ ใช้น้ำมันปาล์มกับเมทานอลทำปฏิกิริยากันในถังปฏิกิริณ์แบบบخار มีโซเดียมไฮดรอกไซด์ร้อยละ 0.2 โดยน้ำหนักของน้ำมันปาล์มเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60 °C และเวลาที่สารอยู่ในถังปฏิกิริณ์ 40 นาที พนวณ ทำการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์มีลักษณะเป็นรูปดัวอส (S) สามารถประมาณโดยใช้รูปสมการของฟังก์ชันโลจิสติก (Logistic function) เวลาในการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์จะแปรผันโดยตรงกับอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มและอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลอง (H/D)
 - เวลาในการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์ที่อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์ม 6:1 และอัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลองเป็น 6.3 2.7 และ 1.4 (ระบบอกรดคงปริมาตร 1,000 500 และ 250 มิลลิลิตร ตามลำดับ) เท่ากับ 10.5 12 และ 14 นาที ตามลำดับ
 - เวลาในการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์ อัตราส่วนระหว่างส่วนสูงของสารผสมต่อขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของถังทดลองเป็น 2.7 และอัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 15:1 10:1 และ 6:1 เท่ากับ 1.75 10 และ 12 นาที ตามลำดับ
- การศึกษาผลของระบบควบคุมอุณหภูมิสำหรับถังปฏิกิริณ์พบว่า ระบบควบคุมสามารถนำกระบวนการเข้าสู่เป้าหมายได้จากการศึกษาพบว่า
 - ระบบควบคุมแบบ PI มีความเหมาะสมในการติดตั้งในกระบวนการผลิตใบโอดีเซลเนื่องจากสามารถกำจัดผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลง Set point ของอุณหภูมิภายในถังปฏิกิริณ์และการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิของสารป้อน
 - การใช้ ZN setting ในการหา Controller parameters สำหรับกระบวนการนี้มีความเหมาะสมกว่า การใช้ TL setting เนื่องจากการให้ค่า Controller gain ที่ไม่น้อยเกินไปและให้ค่า Controller time constant ไม่นานเกินไป

เอกสารอ้างอิง

- Åström, K. J. and T. Hägglund, 1984, Automatic Tuning of Simple Regulators with Specification on the Gain and Phase Margins, *Automatica*, 20, 645
- Fleisher, Christaian A., Continuous Transesterification Process, United State Patent Application. Pub. No.: US2003/0229238A1
- Luyben, W.L, *Process Modeling, Simulation and Control for Chemical Engineers*, McGraw-Hill, 1990
- Luyben, W.L and M. L. Luyben, *Essentials of Process Control*, McGraw-Hill, 1997
- Luyben, W.L, Tyrous, B. D., and Luyben, M.L., *Plantwide Process Control*, McGraw-Hill, 1998
- Ma, F., Henna, M.A., 1999. Biodiesel production: a review., *Bioresource Technology* 70, 1-15
- Noureddini, H., Zhu, D., 1997, Kinetics of Transesterification of Soybean Oil, *Jounal of American Oil Chemical and Society*, Vol. 74 no. 11, 1457-1463
- Seborg, D E., Edgar, T F., Mellichamp, D A., *Process Dynamics and Contro*, Second editiion, John Wiley& Sons, Inc, 2004
- Zhang, Y., Dubé, M.A., Mclean, D.D., Kate, M., 2003. Biodiesel productiin from waste cooking oil: 1. Process design and technology assenssment. *Bioresoirce Technology* 89, 1-16
- http://en.wikipedia.org/wiki/Coefficient_of_determination (accessed on 12/3/07)

ภาคผนวก ก

ผลการศึกษาหาสภาวะที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเมทิลเอสเทอร์ในถังปฏิกิริณแบบต่อเนื่อง

ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเทอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเทอร์

อัตราส่วน เชิงโมด	อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา (°C)	เกล้าที่สารอยู่ใน ถังปฏิกิริณ (นาที)	ร้อยละความ บริสุทธิ์ของ เมทิลเอสเทอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
6:1	50	10	89.76	27.16
		20	93.91	26.09
		30	95.44	25.72
		40	96.24	25.53
		50	96.73	25.42
	55	10	92.01	26.57
		20	95.18	25.79
		30	96.32	25.52
		40	96.91	25.38
		50	97.27	25.30
	60	10	93.68	26.15
		20	96.08	25.57
		30	96.93	25.37
		40	97.37	25.27
		50	97.63	25.21
	65	10	94.90	25.85
		20	96.72	25.42
		30	97.36	25.28
		40	97.68	25.20
		50	97.88	25.16
	70	10	95.80	25.64
		20	97.18	25.32
		30	97.65	25.21
		40	97.89	25.16
		50	98.04	25.12

ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ (ต่อ)

อัตราส่วน เชิงโมล	อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา (°C)	เวลาที่สาวอยู่ใน [*] ถังปฏิกิริยาน์ (นาที)	ร้อยละความ บริสุทธิ์ของ เมทิลเอสเตอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
8:1	50	10	93.40	26.54
		20	96.28	25.84
		30	97.29	25.60
		40	97.82	25.48
		50	98.13	25.41
	55	10	94.98	26.15
		20	97.12	25.65
		30	97.86	25.47
		40	98.24	25.39
		50	98.47	25.34
	60	10	96.12	25.88
		20	97.71	25.51
		30	98.26	25.39
		40	98.53	25.32
		50	98.70	25.28
	65	10	96.94	25.69
		20	98.12	25.42
		30	98.53	25.33
		40	98.73	25.28
		50	98.85	25.25
	70	10	97.52	25.56
		20	98.41	25.35
		30	98.71	25.29
		40	98.86	25.25
		50	98.95	25.23

ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอกเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอกเตอร์ (ต่อ)

อัตราส่วน เชิงโมล	อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา (°C)	เวลาที่สารอยู่ใน ถังปฏิกิริยาน์ (นาที)	ร้อยละความ บริสุทธิ์ของ เมทิลเอกเตอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
10:1	50	10	95.17	26.42
		20	97.34	25.90
		30	98.09	25.73
		40	98.47	25.64
		50	98.70	25.59
	55	10	96.37	26.13
		20	97.96	25.76
		30	98.51	25.63
		40	98.78	25.57
		50	98.95	25.52
	60	10	97.22	25.93
		20	98.40	25.66
		30	98.79	25.57
		40	98.99	25.52
		50	99.12	25.50
	65	10	97.83	25.79
		20	98.70	25.59
		30	98.99	25.53
		40	99.14	25.49
		50	99.23	25.47
	70	10	98.26	25.69
		20	98.90	25.55
		30	99.12	25.50
		40	99.23	25.47
		50	99.30	25.46

ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ (ต่อ)

อัตราส่วน เชิงโมล	อุณหภูมิของ ปฏิกภัย (°C)	เวลาที่สารอยู่ใน ถังปฏิกภัย (นาที)	ร้อยละความ บริสุทธิ์ของ เมทิลเอสเตอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
12:1	50	10	96.21	26.48
		20	97.94	26.07
		30	98.53	25.93
		40	98.83	25.86
		50	99.01	25.82
	55	10	97.17	26.25
		20	98.43	25.95
		30	98.86	25.85
		40	99.07	25.80
		50	99.20	25.77
	60	10	97.84	26.09
		20	98.77	25.88
		30	99.08	25.80
		40	99.24	25.77
		50	99.33	25.75
	65	10	98.32	25.98
		20	99.00	25.82
		30	99.23	25.77
		40	99.35	25.74
		50	99.42	25.73
	70	10	98.66	25.90
		20	99.17	25.79
		30	99.34	25.75
		40	99.44	25.73
		50	99.47	25.72

ตารางที่ ก.1 ค่าร้อยละความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์และต้นทุนการผลิตเมทิลเอสเตอร์ (ต่อ)

อัตราส่วน เชิงไมล์	อุณหภูมิของ ปฏิกิริยา (°C)	เวลาที่สารอยู่ใน ถังปฏิกิริยาน์ (นาที)	ร้อยละความ บริสุทธิ์ของ เมทิลเอสเตอร์	ต้นทุนการผลิต (บาทต่อลิตร)
15:1	50	10	97.13	26.71
		20	98.46	26.40
		30	98.91	26.29
		40	99.13	26.24
		50	99.27	26.21
	55	10	97.87	26.54
		20	98.83	26.31
		30	99.16	26.23
		40	99.32	26.20
		50	99.42	26.19
	60	10	98.39	26.42
		20	99.09	26.25
		30	99.32	26.20
		40	99.44	26.17
		50	99.51	26.15
	65	10	98.75	26.33
		20	99.27	26.21
		30	99.44	26.17
		40	99.53	26.15
		50	99.58	26.14
	70	10	99.01	26.27
		20	99.39	26.18
		30	99.52	26.16
		40	99.58	26.14
		50	99.62	26.13

ภาคผนวก ๔

ผลจากการศึกษาการแยกชั้นของกลีเซอรอลและเมทิลเอสเตอร์

ตารางที่ ๔.๑ อัตราส่วนเชิงโน้มของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 และปริมาตรของสารผสม 250 มิลลิลิตร โดยใช้ระบบอกรดงบปริมาตร 250 ๕๐๐ และ 1,๐๐๐ มิลลิลิตร ค่าความสูงของกลีเซอรอลที่เวลาต่างๆ

เวลา (นาที)	ความสูงของกลีเซอรอล (ซม.)			เวลา (นาที)	ความสูงของกลีเซอรอล (ซม.)		
	250 มล.	500 มล.	1,๐๐๐ มล.		250 มล.	500 มล.	1,๐๐๐ มล.
0	0	0	0	10.5	2.2	1.1	0.7
0.5	0	0	0	11.0	2.25	1.15	0.7
1.0	0	0	0	11.5	2.3	1.15	0.7
1.5	0.05	0	0	12.0	2.3	1.2	0.7
2.0	0.1	0	0	12.5	2.4	1.2	0.7
2.5	0.1	0.1	0	13.0	2.4	1.2	0.7
3.0	0.15	0.1	0	13.5	2.45	1.2	0.7
3.5	0.2	0.2	0.1	14.0	2.5	1.2	0.7
4.0	0.3	0.3	0.1	14.5	2.5	1.2	0.7
4.5	0.4	0.4	0.2	15.0	2.5	1.2	0.7
5.0	0.5	0.5	0.2	15.5	2.5	1.2	0.7
5.5	0.7	0.6	0.3	16.0	2.5	1.2	0.7
6.0	0.9	0.7	0.3	16.5	2.5	1.2	0.7
6.5	1	0.8	0.3	17.0	2.5	1.2	0.7
7.0	1.2	0.9	0.4	17.5	2.5	1.2	0.7
7.5	1.35	1	0.4	18.0	2.5	1.2	0.7
8.0	1.5	1	0.5	18.5	2.5	1.2	0.7
8.5	1.65	1	0.6	19.0	2.5	1.2	0.7
9.0	1.8	1.1	0.6	19.5	2.5	1.2	0.7
9.5	1.9	1.1	0.6	20.0	2.5	1.2	0.7
10	2.1	1.1	0.6				

ตารางที่ ช.2 อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันปาล์มที่ 6:1 10:1 และ 15:1 ปริมาณรวมของสารผสม 250 มิลลิลิตร โดยใช้กระบวนการบรมิมาตร 500 มิลลิลิตร ค่าความสูงของกลีเซอโรลที่เวลาต่าง ๆ

เวลา (นาที)	ความสูงของกลีเซอโรล (ซม.)			เวลา (นาที)	ความสูงของกลีเซอโรล (ซม.)		
	6:1	10:1	15:1		6:1	10:1	15:1
0	0	0	0	10.5	1.1	1.8	2.5
0.5	0	0	1.4	11.0	1.15	1.8	2.5
1.0	0	0.05	2.45	11.5	1.15	1.8	2.5
1.5	0	0.15	2.45	12.0	1.2	1.8	2.5
2.0	0	0.5	2.5	12.5	1.2	1.8	2.5
2.5	0.1	1.05	2.5	13.0	1.2	1.8	2.5
3.0	0.1	1.45	2.5	13.5	1.2	1.8	2.5
3.5	0.2	1.55	2.5	14.0	1.2	1.8	2.5
4.0	0.3	1.6	2.5	14.5	1.2	1.8	2.5
4.5	0.4	1.65	2.5	15.0	1.2	1.8	2.5
5.0	0.5	1.65	2.5	15.5	1.2	1.8	2.5
5.5	0.6	1.7	2.5	16.0	1.2	1.8	2.5
6.0	0.7	1.7	2.5	16.5	1.2	1.8	2.5
6.5	0.8	1.75	2.5	17.0	1.2	1.8	2.5
7.0	0.9	1.75	2.5	17.5	1.2	1.8	2.5
7.5	1	1.75	2.5	18.0	1.2	1.8	2.5
8.0	1	1.75	2.5	18.5	1.2	1.8	2.5
8.5	1	1.75	2.5	19.0	1.2	1.8	2.5
9.0	1.1	1.75	2.5	19.5	1.2	1.8	2.5
9.5	1.1	1.75	2.5	20.0	1.2	1.8	2.5
10	1.1	1.8	2.5				

ภาคผนวก ค

วิธีการวิเคราะห์และการคำนวณ

1. การวัดปริมาณเมทิลเอสเตอร์โดยใช้เทคนิค Thin Layer Chromatography – Flame Ionization Detection (TLC/FID) (ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

Thin Layer Chromatography – Flame Ionization Detection (TLC/FID) เป็นการแยกของผสมในสารละลาย เช่น แยกไข่มัน วิธีนี้ประกอบด้วยแท่งแก้วที่เคลือบบางๆด้วยตัวดูดซึม (Absorbent) เช่น ชิลิกาเจลหรืออะลูมินา แท่งแก้วที่เคลือบแล้วจะปล่อยให้แห้งแล้วอบตัวความร้อนที่อุณหภูมิสูงภายในระยะเวลาที่กำหนด เรียกว่ากระบวนการนี้ว่า กระบวนการกระตุน (Activation) เป็นการกำจัดน้ำออกจากการตัวดูดซับ การแยกด้วยวิธีนี้ใช้หลักที่ว่าสารแต่ละชนิดมีอัตราการเคลื่อนที่บนตัวดูดซับไม่เท่ากัน บางชนิดถูกดูดซับไว้ด้วยตัวดูดซับซึ่งเป็นส่วนคงที่ แต่บางชนิดอาจถูกพาเคลื่อนที่ การแยกทำเหมือนกันกับครามาโทกราฟีแบบกระดาษโดยให้ตัวทำละลายชะล้างขึ้นไปข้างบน การแยกเกี่ยวข้องกับการดูดซับ พันธะไฮโดรเจน และการแตกเปลี่ยนประจุ การตรวจหาตำแหน่งของไข่มันที่แยกออกจากกันใช้ Flame ionization Detection

2. การวิเคราะห์กรดไข่มันอิสระ

สารเคมีที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. เอทิลแอลกอฮอล์อยละ 95

2. สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ (ละลายในเอทิลแอลกอฮอล์) เช้มขัน 0.1 นอร์มอล สำหรับความเข้มขัน 0.1 นอร์มอล เตรียมโดยซั่งโซเดียมไฮดรอกไซด์ 4 กรัม ละลายในน้ำกลั่นปรับปริมาตรให้ได้ 1 ลิตร เก็บสารละลายดังในขวดแก้ว

3. พื้นอฟฟาลีนเช้มขันร้อยละ 1

วิธีการวิเคราะห์

1. ซั่งตัวอย่างให้ได้น้ำหนักแน่นอน 1 - 10 กรัม ในขาดรูปม�่ำขนาด 250 มิลลิลิตร

2. เตรียมสารละลายเอทิลแอลกอฮอล์ให้เป็นกลาง โดยเติมพื้นอฟฟาลีน 5 หยด และปรับให้เป็นกลางด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล หยดด่างที่ละหมาดพร้อมทั้งเช่นหือคนจนได้สีชมพูถาวร

3. เติมเอทิลแอลกอฮอล์ที่เป็นกลาง 50 มิลลิลิตร ลงในตัวอย่าง แล้วเขย่าอย่างแรงให้ตัวอย่างละลาย ถ้าละลายได้เม็ดให้คุณที่อุณหภูมิ 60 - 65°C

4. ไถเตรทสารละลายตัวอย่างด้วยโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.1 นอร์มอล ขณะไถเตรทด้วยเขย่าอย่างแรงจนกระทั่งได้สีชมพูคงที่อยู่ประมาณ 1 นาที

5. คำนวณปริมาณกรดไข่มันอิสระจากสูตร

ร้อยละกรดไข่มันอิสระในรูปกรดโอลิอิก

$$= \frac{\text{ปริมาตรด่างที่ใช้ (มิลลิลิตร)} \times \text{ความเข้มขันด่าง (นอร์มอล)} \times 28.2}{\text{น้ำหนักตัวอย่าง (กรัม)}}$$

3. วิธีการหาปริมาณก๊าซเชอรอล

วิธีวิเคราะห์

1. ชั่งตัวอย่าง 0.1000 กรัม ด้วยเครื่องชั่งที่คงนิยม 4 ตำแหน่ง
2. ถ่ายตัวอย่างลงบีกเกอร์ เดินน้ำกลั่นประมาณ 50 มิลลิลิตร หยดบอร์โนไทมอลบูลอินดิเคเตอร์ 5 - 7 หยด แล้วทำให้เป็นกรดด้วยสารละลายกรดซัลฟูริก 0.1 มอลต่อลิตร โดยสีของสารละลายจะเปลี่ยนเป็นสีเหลือง บันทึกปริมาณสารละลายกรดที่ใช้
3. ทำการละลายให้เป็นกลางด้วยสารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.05 มอลต่อลิตรอย่างระมัดระวังจนได้สารละลายสีฟ้าซึ่งไม่มีสีเขียวอยู่เลย บันทึกปริมาณสารละลายด่างที่ใช้
4. ทำแบล็งก์โดยใช้น้ำกลั่น 50 มิลลิลิตร แทนตัวอย่างแล้วปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 2 และข้อ 3 โดยใช้อินดิเคเตอร์ปั้นความเป็นกรด - ด่าง ก่อนที่จะเติมสารละลายโซเดียมเบอโรไฮโอดีต
5. ใช้ปีเปตดูดสารละลายโซเดียมเบอโรไฮโอดีตมาก็จะ 50 มิลลิลิตร ใส่ลงในสารละลายตัวอย่างและแบล็งก์แก่วงบีกเกอร์เบาๆ แล้วปิดด้วยกระจากนาพิกานหรือใช้แผ่นอุฐมีเนียมปิดให้สนิท ตั้งทิ้งไว้ในที่มีดีที่อุณหภูมิห้อง (ไม่เกิน 35°C) เป็นเวลา 30 นาที หลังจากนั้นเติมสารอีเทนไดออกซ์ 10 มิลลิลิตร แก่วงบีกเกอร์เบาๆ แล้วตั้งทิ้งไว้ที่มีดีที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 20 นาที
6. เติมน้ำกลั่นจนมีปริมาตรรวม 300 มิลลิลิตร (น้ำกลั่นที่เติม เท่ากับ 300 - (ปริมาณน้ำกลั่น 50 มิลลิลิตร + ปริมาณโซเดียมเบอโรไฮโอดีต + สารละลายกรดซัลฟูริก 0.1 มอลต่อลิตร + สารละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ 0.05 มอลต่อลิตร)) นำไปเติมเต็มกับสารละลายน้ำดรูรูนโซเดียมไฮดรอกไซด์ (0.125 มอลต่อลิตร) หยดบอร์โนไทมอลบูลอินดิเคเตอร์ 5 - 7 หยดสีสารละลายจะเปลี่ยนเป็นสีฟ้า เมื่อถึงจุดยุติแล้วบันทึกปริมาตรสารละลายน้ำดรูรูนโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้จากบิวเร็ต ให้ละเอียดถึง 0.01 มิลลิลิตร

หมายเหตุ หากตัวอย่างเป็นของแข็งจำเป็นต้องใช้ความร้อนเล็กน้อยในขั้นตอนที่ 2. เพื่อให้เกิดการละลายดีขึ้น

วิธีคำนวณ

$$\text{ปริมาณก๊าซเชอรอล ร้อยละโดยน้ำหนัก} = \frac{9.209 \times N(T_1 - T_2)}{W}$$

โดยที่	N	คือ ความเข้มข้นของสารละลายน้ำดรูรูนโซเดียมไฮดรอกไซด์ซึ่งเท่ากับ 0.125 มอลต่อลิตร
	T ₁	คือ ปริมาณของสารละลายน้ำดรูรูนโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้เติมเต็มกับตัวอย่าง (มิลลิลิตร)
	T ₂	คือ ปริมาณของสารละลายน้ำดรูรูนโซเดียมไฮดรอกไซด์ที่ใช้เติมเต็มกับตัวแบล็งก์ (มิลลิลิตร)
	W	คือ น้ำหนักของตัวอย่างที่นำมาระยะห์ (กรัม)

4. การหาค่าพารามิเตอร์ที่ไม่มีในเอกสารอ้างอิง

ค่าความจุความร้อน (C_p) และค่าความร้อนของการก่อเกิด (ΔH_f) ของสารต่างๆ ที่ไม่มีในเอกสารอ้างอิง เช่น ไตรก๊าซไฮร์ด ไดก๊าซไฮร์ด ในไนก๊าซไฮร์ด และเมทิลเอสเทอร์

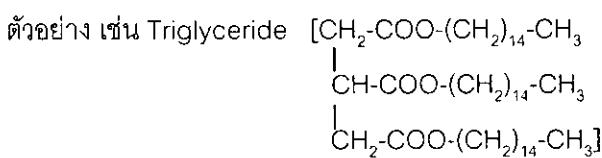
ตารางที่ ค.1 ค่าความจุความร้อนและค่าความร้อนการก่อเกิดของสารที่มีโครงสร้างต่างๆ

โครงสร้าง	ความร้อนการก่อเกิด (cal/mol) $\times 10^3$	ความจุความร้อน (cal/mol.K)
-CH ₃	10.25	8.80
-CH ₂ -	-4.94	7.26
-CH ₂	-1.29	5.00
-COO-	-79.8	14.5
-OH	-41.2	10.7
-CH=CH- (cis)	17.96	-
=CH	-	5.10

ที่มา Perry and Green (1984)

4.1 การคำนวณค่าความร้อนของการก่อเกิด (ΔH_f) ของสาร

การคำนวณค่าความร้อนของการก่อเกิดของสารที่ไม่มีในเอกสารอ้างอิง โดยนำค่าความร้อนของการก่อเกิดของสูตรโครงสร้างมาบวกกัน

$$\begin{aligned}\Delta H_f (25^\circ\text{C}) &= 54(-4.94) + (-1.29) + 3(10.25) + 3(-79.8) \\ &= -476.7 \times 10^3 \text{ cal/mol}\end{aligned}$$

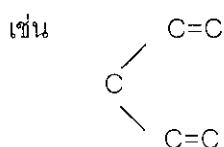
4.2 การคำนวณค่าความจุความร้อน (C_p) ของสาร

การคำนวณค่าความจุความร้อนของสารที่ไม่มีในเอกสารอ้างอิง โดยนำค่าความจุความร้อนของสูตรโครงสร้างมาบวกกัน ดังนี้

4.2.1 หาก 4.5 เพิ่ม ในกรณีที่มีคาร์บอนต่อกับคาร์บอนที่มีพันธะคู่หรือพันธะสาม

เช่น C-C=C หรือ C-C ≡ C

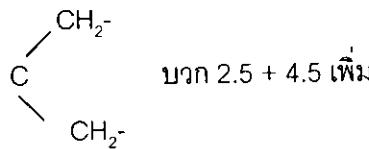
4.2.2 ถ้ามี helyพันธะ มากเพิ่มพันธะละ 4.5

4.2.3 นอกจากนั้นไม่หาก 4.5 เพิ่ม

- ถ้าต่อกับ -CH₃ ไม่ต้องหาก 4.5
- ถ้าต่อกับ -CH₂ ให้หาก 2.5 แทนในหมู่แรกและ 4.5 ในหมู่ต่อๆ ไป

เช่น C-CH₂- นำก 2.5 เพิ่ม

นำก 2.5 + 4.5 เพิ่ม

- ถ้าต่อ กับ วง แหวน ไม่ต้อง นำ ก เพิ่ม

ตัวอย่าง เช่น 1, 4-pentadiene ($\text{H}_2\text{C}=\text{CH}-\text{CH}_2-\text{CH}=\text{CH}_2$)

$$C_{PL}(20^\circ\text{C}) = 2(\text{CH=}) + 2(-\text{CH=}) + (-\text{CH}_2-) + \text{corrections noted}$$

$$= 2(5.20) + 2(5.10) + 7.26 + 2.5 + 4.5$$

$$= 3.49 \text{ cal/g.mol.K}$$

หรือ palmitic acid ($\text{CH}_3-(\text{CH}_2)^{14}-\text{COOH}$)

$$C_{PL}(20^\circ\text{C}) = (\text{CH}_3) + 14(-\text{CH}_2-) + (-\text{COOH}) + \text{corrections noted}$$

$$= (8.80) + 14(7.26) + 19.1 + 2.5 + 13(2.5)$$

$$= 164.54 \text{ cal/g.mol.K}$$

ที่มา Perry and Green (1984)

ภาคผนวก ๔

คุณสมบัติทางกายภาพ

น้ำมันที่สกัดได้จากเนื้อปาล์มมีองค์ประกอบความเข้มข้นของกรดไขมัน (FAs) ดังนี้
ที่มา <http://en.wikipedia.org/wiki/>

Saturated (total: ร้อยละ 49.9)

Palmitic C16:0 ร้อยละ 44.3

Stearic C18:0 ร้อยละ 4.6

Myristic C14:0 ร้อยละ 1.0

Monounsaturated

Oleic C18:1 ร้อยละ 38.7

Polyunsaturated

Linoleic C18:2 ร้อยละ 10.5

สำหรับน้ำมันที่สกัดได้จากเมล็ดในปาล์มมีองค์ประกอบความเข้มข้นของกรดไขมัน (FAs) ดังนี้
Saturated (total: ร้อยละ 82)

Lauric C12:0 ร้อยละ 48.2

Myristic C14:0 ร้อยละ 16.2

Palmitic C16:0 ร้อยละ 8.4

Capric C10:0 ร้อยละ 3.4

Caprylic C8:0 ร้อยละ 3.3

Stearic C18:0 ร้อยละ 2.5

Monounsaturated

Oleic C18:1 ร้อยละ 15.3

Polyunsaturated

Linoleic C18:2 ร้อยละ 2.3

คุณสมบัติทางกายภาพของกรดไขมันที่เป็นองค์ประกอบของน้ำมันปาล์ม

1. กรดปาล์มิติก (Palmitic acid)

Chemical name Palmitic acid

IUPAC name Hexadecanoic acid

Chemical formula $C_{16}H_{32}O_2$

Molecular mass 256.42 g/mol

<u>Density</u>	0.853 g/cm ³ at 62 °C
<u>Melting point</u>	63-64 °C
<u>Boiling point</u>	215 °C at 15 mmHg
<u>SMILES</u>	CH ₃ (CH ₂) ₁₄ COOH

2. กรดโอลีอิก (Oleic acid)

<u>Chemical name</u>	Oleic acid
IUPAC name	cis-9-octadecenoic acid
<u>Chemical formula</u>	C ₁₈ H ₃₄ O ₂
<u>Molecular mass</u>	282.47 g/mol
<u>Density</u>	0.895 - 0.947 g/cm ³
<u>Melting point</u>	13 - 14°C
<u>Boiling point</u>	194 - 195°C
<u>SMILES</u>	CH ₃ (CH ₂) ₇ CH=CH(CH ₂) ₇ COOH

3. กรดสเตียริก (Stearic acid)

<u>Chemical name</u>	Stearic acid
IUPAC name	n-Octadecanoic acid
<u>Chemical formula</u>	C ₁₈ H ₃₆ O ₂
<u>Molecular mass</u>	284.47 g/mol
<u>Density</u>	0.847 g/cm ³ at 70°C
<u>Melting point</u>	69 - 70°C
<u>Boiling point</u>	383°C
<u>SMILES</u>	CH ₃ (CH ₂) ₁₆ COOH

4. กรดไมริสติก (Myristic acid)

<u>Chemical name</u>	myristic acid
IUPAC name	Tetradecanoic acid
<u>Chemical formula</u>	C ₁₄ H ₂₈ O ₂
<u>Molecular mass</u>	228.36 g/mol
<u>Density</u>	0.8622 g/cm ³

<u>Melting point</u>	58.8°C
<u>Boiling point</u>	250.5°C at 100 mmHg
<u>SMILES</u>	<chem>CH3(CH2)12COOH</chem>

5. กรดไลโนเลอิก (Linoleic acid)

<u>Chemical name</u>	myristic acid, Tetradecanoic acid
IUPAC name	cis, cis-9,12-octadecadienoic acid
<u>Chemical formula</u>	<chem>C18H32O2</chem>
<u>Molecular mass</u>	280.44548 g/mol
<u>Density</u>	0.9 g/cm ³
<u>Melting point</u>	-5°C
<u>Boiling point</u>	-
<u>SMILES</u>	<chem>CH3-(CH2)4-(CH=CH-CH2)2-(CH2)6-COOH</chem>

6. เมทานอล (Methanol)

<u>Chemical name</u>	methanol, hydroxymethane
IUPAC name	methyl alcohol
<u>Chemical formula</u>	<chem>CH4O</chem>
<u>Molecular mass</u>	32.04 g/mol
<u>Density</u>	0.7918 g/cm ³ , liquid
<u>Melting point</u>	-97°C
<u>Boiling point</u>	64.7°C
<u>SMILES</u>	<chem>CO</chem>
Latent heat of vaporization	240 cal/g or 1,008 J/g

6.1 สถานะของเหลว (Liquid properties)

Std enthalpy change of formation, ΔH°_f	-238.4 kJ/mol
Standard molar entropy, S°	127.2 J/(mol K)
Heat capacity, C_p	79.5 J/(mol K)

Latent heat, L_v 1102.4 KJ/Kg

6.2 สถานะแก๊ส (Gas properties)

Std enthalpy change of formation, ΔH°_f , -201 Kj/mol

Standard molar entropy, S° 239.9 J/(mol K)

Heat capacity, C_p 44.06 J/(mol K)

7. น้ำหนักโมเลกุลของสาร (Molecular mass)

Triglyceride 849.5 g/mol

Diglyceride 597.0 g/mol

Monoglyceride 344.5 g/mol

ที่มา Leevijit (2004)

8. ความหนาแน่นของสาร (Density)

Palm oil 0.910 g/cm³

Methyl ester 0.8767 g/cm³

Methanol 0.7918 g/cm³

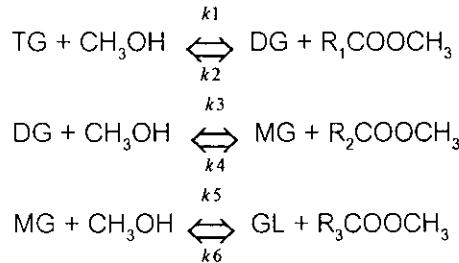
Glycerol 1.2613 g/cm³

ที่มา Leevijit (2004)

ภาคผนวก จ

ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยาของสารและค่าพลังงานก่อภัยมันต์ของสาร

กลไกของปฏิกิริยาทวนเอสเตอเรอฟิเคลชันเป็นปฏิกิริยาผันกลับได้

ตารางที่ จ.1 งานวิจัยของ Noureddini และ Zhu (1997) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา 50°C

ปฏิกิริยา	ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k), (L/mol.s)	ค่าพลังงานก่อภัยมันต์ (E_a), (cal/mol)
TG->DG	$k_1 = 0.050$	11,707
DG->TG	$k_2 = 0.110$	8,482
DG->MG	$k_3 = 0.215$	18,439
MG->DG	$k_4 = 1.228$	13,433
MG->GL	$k_5 = 0.242$	7,937
GL->MG	$k_6 = 0.007$	10,992

ตารางที่ จ.2 งานวิจัยของ D.Darnoko et al. (2000) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C

ปฏิกิริยา	ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k), (wt%min) ⁻¹	ค่าพลังงานก่อภัยมันต์ (E_a), (cal/mol)
TG->DG	$k_1 = 0.018$	14,700
DG->TG	-	-
DG->MG	$k_3 = 0.036$	14,200
MG->DG	-	-
MG->GL	$k_5 = 0.112$	6,400
GL->MG	-	-

ตารางที่ ๔.๓ งานวิจัยของ Leevijit (2004) ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k) ที่อุณหภูมิของปฏิกิริยา 60°C

ปฏิกิริยา	ค่าคงที่ของการเกิดปฏิกิริยา (k), (L/mol.s)	ค่าพลังงานก่อการมันต์ (E_a), (cal/mol)
TG->DG	$k_1 = 1.057 \times 10^{-2}$	-
DG->TG	$k_2 = 0.000$	-
DG->MG	$k_3 = 1.184 \times 10^{-1}$	-
MG->DG	$k_4 = 8.187 \times 10^{-2}$	-
MG->GL	$k_5 = 1.310 \times 10^{-1}$	-
GL->MG	$k_6 = 2.011 \times 10^{-3}$	-